

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. 87

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΣ

18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1920

ΜΕΡΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Υστερα από τους αξιωματικούς, ήλθεν η σειρά των Λοικητικών και των Οικονομικών υπαλλήλων, εις τους οποίους χορηγείται επίδομα, ίσον πρὸς τὰ τρία δέκατα ἕκτα τοῦ μισθοῦ των και ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς Ἀπριλίου ἔ. ἔ.

Και τὰ μὲν πολεμικὰ Ὑπουργεῖα, ὡς και τὰ Ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν και Οἰκονομικῶν, ἔχοντα συναίσθησιν τῶν ὑποχρεώσεων των πρὸς τοὺς ἐξ αὐτῶν ἔξαρθομένους ὑπαλλήλους των, ἔκαμαν τὸ καθήκον των, ἀνακουφίσαντα, ἔστω και προσωρινῶς, αὐτοὺς και δὲν εἶναι δυνατόν ἡμεῖς οἱ δημοδιδάσκαλοι νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν νὰ σκέπτεται ὁμοίως περὶ τῶν ὑποχρεώσεων του τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον κατὰ διμηνίαν συνειθίζει ν' ἀλλάσῃ τοὺς Ὑπουργοὺς του.

Ἄλλ' ἂν τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο εἴνε ἀνίσχυρον νὰ προστατεύσῃ τοὺς καταφύως ἀδικουμένους ὑπαλλήλους του, εἴμεθα ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπευθυνθῶ-

μενκαὶ πάλιν πρὸς τὸν ὑπέρτατον ἠθμιστὴν τῶν τυχῶν τῆς Πατρίδος και νὰ τοῦ εἰπωμεν :

Κύριε Πρόεδρε,
Οἱ δημοδιδάσκαλοι τῆς Ἑλλάδος, ἀποδεχθέντες τὴν ἀπόφασίν Σου περὶ προσωρινῆς ἀναβολῆς τῆς χορηγήσεως εἰς αὐτοὺς τῶν μισθῶν των, μετὰ πόνου βλέπου σήμερον ὅτι, τὸ Κράτος, ἐν τῇ μερίμῃ του ν' ἀνακουφίσῃ μερικοὺς ἐκ τῶν ἀναξιοπαθοῦντων ὑπαλλήλων του, ἐπιμένει ν' ἀγνοῇ και πάλιν τὴν τάξιν τῶν δημοδιδασκάλων, οἱ ὁποῖοι δεινότερον σήμερον διεξαγάγου τὸν βιωτικὸν ἀγῶνα.

Κατόπιν τούτου εἴμεθα ἠναγκασμένοι, νὰ Σῶς ὑποβάλωμεν δημοσίῃ τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα :

Ἀφοῦ ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιβληθῇ φορολογία διὰ τὴν ἐν τινι μέτρῳ αὔξησιν τῶν μισθῶν τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, διατὶ ἐλησμονήθη μία πρότασις, ὑποβληθεῖσα πρὸ μηνὸς περὶ τῶν ἐγγράφως εἰς τὴν Κυβέρνησιν Σου, διὰ τῆς ὁποίας οἱ

ἐκπροσωποῦντες τὸν ἀγροτικὸν κόσμον τῆς Χώρας, οἱ συγκροτήσαντες τὸ τελευταῖον ἀγροτικὸν συνέδριον, ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ ὑποστοῦν τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως και τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐργατῶν αὐτῆς ;

Διατὶ τὸ Κράτος ἐπιβάλλει φορολογίαν εἰς τοὺς ἀγρότας, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν μερικῶν ὑπαλλήλων του, ἐνῶ ἀρνείται τὴν προσφερομένην δαπάνην διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἰδικῆς μας τάξεως ;

Μήπως τάχα ὁ λαὸς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτήσῃ πῶς και ποῦ διατίθενται τὰ ἐξ αὐτοῦ εἰσπραττόμενα ἔσοδα ἢ μήπως οἱ δημοδιδάσκαλοι δὲν εἴμεθα ὑπάλληλοι τοῦ αὐτοῦ Κράτους ;

Εἶναι τὰ ἐρωτήματά μας ταῦτα σπουδαίας σημασίας και ἀναμενόμενον μόνον ἀπὸ Σῶς, Κύριε Πρόεδρε, μίαν ἀπάντησιν εἰς αὐτά.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ - ΚΡΙΣΕΙΣ

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΙ

Ἦνε παρήγορον κί' ἐνθαρρυντικὸν γιὰ τὸ ὄργανωτικὸν μας μέλλον και τὴν ἐπιτυχίαν τῶν τιμῶν δλιέξων τοῦ κλάδου τὸ γεγονός ὅτι, οἱ περιδότεροι πρωτοβάθμιοι τοῦ κράτους, ἔξιν οἷς εἰδηγῆσαι και τοὺς ἀκόμωτους θορύβους μένουσιν πιστοὶ ἀγωνισταὶ και πρωταθληταὶ ἐπὶ στρατόπεδῳ τῆς Ὀμοσπονδίας, ποὺ ἰστοιμάζεται νὰ ἀποδοθῇ τὸν τραχὺν ἀγῶνα τῆς οἰκονομικῆς μας ἀποκαταστάσεως ἐπὶ ἐπικαιρῆς στιγμῆς.

Ἡ ἀκόμα περὶ ἐνθαρρυντικὴ παρουσιάσεται ἢ ἀποψὶς τῆς ἐπιτραπέσεως ψυχραιμοτέρων σκέψεων και στοὺς δλιγους ἀκόμα πρωτοβαθμίους, ποὺ δυνάσθων ἐπὶ δυσκίησις και ἐνέργησαν μεμνημένα και ἔξω ἀπὸ τὴν Ὀμοσπονδίαν. Αἶγος καρδὸς θὰ περῶσθ γιὰ νὰ πισθῶσ με ὅλοι μας, ὅτι μόνον ὁ δὶα τῆς Ὀμοσπονδίας δρόμος εἶνε ὁ ἀσφαλῆς και ὁ ἀσφάλιμος κί ὅτι μόνον αὐτὸς κί ὁ δειδασμός, ποὺ τὸν ἐμπνέει ἢ δύνανμις μπορεῖ νὰ ἔξασφαλίσῃ τὴν σημερινὴν Κοινωνία τῆς τῆς τῶν ἀτόμων και τὴν ἐπιτυχίαν τῶν τῶν οἰκονομικῶν ὁδῶν και τῶν ἠθικῶν διεκδικήσεων των.

ΑΦΥΣΙΚΗ ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ἐπιβάλλεται εἰκοδόλεπτον τέλος εἰς τὰ γραμματόσημα νὰ φημολογεῖται ἢ ἰδρυτικὴ γυμναστήριον, ποὺ και θὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς τῶν νέων. Πολὺ φοβοῦμεθα, ὅτι και ἐν προκειμένῳ ἀρχίζει ἢ πολιτεία νὰ κτεῖν ἀπὸ τὴν στέγην. Αὐτοὶ δὲν ἐννοοῦσιν πῶς σκέπτονται οἱ ἀρμόδιοι, ποὺ παραμλοῦσ ἀπὸ τῆς μιὰ μεριὰ τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον—ποὺ ἀποτελεῖ τὸ καταλληλότερον και τὸ φυσικότερον κέντρον τῆς καλλιεργείας σώματος και ψυχῆς—και τὸν ἐργαστηριον και προδοκασθὸν ἀπὸ τὴν ἄλλην νὰ διορθώσουν τὰ σώματα και προσηθίσουν τὰ μέλη τῶν παιδιῶν ποὺ θὰ προέλθουν ἀπὸ κἀτω. Ἄλλὰ πρὸς θεοῦ κ. ἀρμόδιοι κερχῶτε τὰ θρανία, ποὺ ἀνθυγεινὰ, ὅπως εἶναι, διορθώσουν τὰ ἑλληνικὰ κορμιά; Κερχῶτε τὰς ἀνθυγεινὰς συνθήκας, ποὺ καλλιεργῶσ δήμερα εἰς τὰ σχολεῖα τὴν φυματιώσιν κερχῶτε τὰ σημερινὰ διδασκῆρια, ποὺ μόνον τργῶσαι μποροῦσνὰ ἠνεμαθῶσιν κερχῶτε τὸν δημοδιδάσκαλον, ὁ ὁποῖος ἀκρηδευμένος—ὅπως ἐνκατανυθῶσ—ἐμποδίζεται νὰ δυνειδέρη γόνιμα ἐπὶ ἔργο τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς δὲν ἀρμόδιος ποὺ εἶναι; Παραγυρίζε τὴν σῶδιαν τοῦ λαϊκοῦ γυμνασίου ἐπὶ τὰς δὲν τρεῖς ἐν δὶαίξει; Ἄν ὁδοαρῶς ποτὶ κόμωτε τὰς σκέψεις αὐτὰς ἀσφαλῶς θὰ

πισθῶσθ ὅτι ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον πρῶσθ νὰ ἀρχίσῃ κάθε προσπάθεια. Κί' ἀκόμα ὅτι, χωρὶς ἀφωμένον Δημ. σχολεῖον κί ἐνδύχουμένον Δημοδιδάσκαλον, κάθε ἐθνικὸν ἔργον ναυαγῆ και θὰ ναυαγῆ.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ - ΕΛΛΑΣ

Ὁ δημοδιδασκαλικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος ὑποδεχόμενος ἐνθουσιαστικῶς τοὺς φίλους δυναδελφους τῆς Τσεχοσλοβακίας με ἔξαιρετικὴν χαρὰν διαπιστώνει τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὴν καλλιεργείαν τοῦ πνεύματος τῆς δυναδελφείας και τῆς στενῆς συνδέσεως τῶν λαῶν πρωτοστατοῦσ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ διὰ τῶν ταξιδιῶν μελετῶν, ποὺ ἐπιχειροῦσναι κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη.

Ἡ νεαρὰ Τσεχοσλοβακικὴ Δημοκρατία κρατῶσα ὑψηλὰ τὸ λῆδαρον τοῦ εὔγενεστερου πολιτισμοῦ ἐφέλκεται τὸν δικαίον θαυμασμὸν και τὴν θερμὴν συμπάθειαν τῶν Ἑλλήνων Δημοδιδασκάλων.

Οἱ Ἕλληνας ἐκπαιδευτικοὶ παρακολουθῶσναι μετὰ τρη ζῆλοστερου ἐνδιαφέροντος τὰς ἐκπαιδευτικὰς προδοκείας τοῦ νεαροῦ Τσεχοσλοβακικοῦ Κράτους εἰχονσαι εἰλιρινῶς και ἐγκαρδῶς τὴν κλήρον πραγμάτων τῶν σκοπῶν ποὺ ἐπιδιώκει τὸ γνήσιον Δημοκρατικὸν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας.

ΓΥΡΩ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΑΣ ΕΘΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ε. ΠΑΡΑΣΧΗ

Τὸ συμπέρασμα, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ προηγούμενο ἄρθρο μας εἶναι πῶς: α') ἡ ἔπιστήμη στὴν Ἑλλάδα δὲν κατώρθωσε ἀκόμα νὰ ἀποχτήσει τὰ στοιχεῖα τῆς ἀληθινῆς ἐπιστήμης, καὶ β') πῶς ἂν στὴν Εὐρώπῃ ἢ Γερμανία συγκριτικὰ μὲ τὴ Γαλλία πέτυχε μιὰ γενναία καὶ ἀξιοθαύμαστη προσπάθεια ἐπὶ γνήσιον ἐπιστημονικὸ ἐπίπεδο, τὴν πέτυχε μονίχα γιὰ τὴν χτύπησιν **ἔγκαιρα** τὸ ἀπολυταρχικὸ ἐπιστημονικὸ πνεῦμα, ποὺ φέρνει πίσω του μοιραία τὴν **καθυστέρηση** κ' ἴλα τὰ κακὰ τῆς **δοκησιοσοφίας**.

Τὸ ἴδιον αὐτὸ συμπέρασμα μᾶς δίνει **ἔμμεσα** τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰ προβλήματα, ποῖμῆς παρουσιάζονται γιὰ λύσιν ἀπάνω ἐπὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ δευτέρου Πανεπιστημίου καὶ ποῦ θέσαμε καθαρὰ ἐπὶ τὸ πρῶτον μας ἄρθρον.

Καὶ νὰ εἶσι ὁδηγοῦμαστε εἰκόλα καὶ **συνειδητὰ** ἐπὶ τὸν **δρόμον**, ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε χωρὶς ἀναβολὰς κ' ὑστερόβουλας σκέψεις ἂν αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη μιᾶς πνευματικῆς ἀναδημιουργίας, ποὺ θὰ μᾶς ἰσχύσει σὺν ἔθνος, θὰ μᾶς ἀναμορφώσει σὺν λαὸν, καὶ θὰ μᾶς γλυτώσει ἀπὸ τὴν **λογοκοπία**, ποὺ ἀλύπητα μᾶς ἔδρανε χρόνια τώρα.

Τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης εἶδον ἀκριβῶς καλεῖται νὰ ἐκπληρώσει ἕναν ἀληθινὰ μεγάλο προορισμόν.

Αὐτός, ὅπως τὸν βλέπομε ἐμεῖς εἶναι διπλός:

α') Νὰ ἀφαιρέσει τὴν **αἴγλη**, ποὺ περιβάλλει τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ ποὺ μᾶς ἐμποδίζει, ὅπως εἶναι φυσικόν, νὰ βλέπομε τὰ πολλὰ **τρωτά** του, καὶ νὰ βῆ.

β') Νὰ ἀναπτύξει μιὰ **ζωηρὴ αἰδέα** ποὺ σωριάζοντας τὴν **πρωταρχικὴ ἀπολυταρχία** καὶ τὸν **ἐπιστημονικὸν δεσποτισμὸν** θὰ δώσει τὴν εὐκαιρίαν νὰ φανοῦν τὰ πρόσωπα δίχως μίσκας κ' ὅμοια τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναδειχτοῦν στὴν πόλιν καὶ στὴν ἀπόδοσιν ἐπιστημονικῆς δουλειᾶς **ὄλες οἱ γνήσιες ἐπιστημονικῆς κορυφῆς**, ποὺ ἢ εἶναι μετὰ ἐπιμέλειαν κρυμμένες σήμερον ἢ δὲν εἶναι ὅπως ἔπρεπε τιμημένες. Νὰ ὁ ρόλος ποὺ καλεῖται νὰ παίξει τὸ καινούργιον μας Πανεπιστήμιον στὴν πνευματικὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μας. Μὰ θὰ μπορέσει τὸ δεῦτερον ἀνώτατον πνευματικόν μας ἴδρυμα νὰ φέρει ἀμέσως μιὰ τέτοια ἀνασάτωσιν στὴν καθιερωμένη πνευματικὴν μας ζωὴν, νὰ γκρεμίσει εἰκόλα **εἰδωλα**, ποὺ χρόνια θρονοῦν στὴν σκέψιν μας, καὶ νὰ ἰσχύσει στὸν τόπον τοὺς καινούργια, ποὺ θὰ ἀγειροῦν μὲ τὸ γνήσιον ἑλληνικὸν χρῶμα τοὺς καὶ **ποὺ μᾶς χρειάζονται πραγματικὰ σήμερον**;

Ἐνικὰ θὰ μπορέσει νὰ βάλει τὰ **θεμέλια** ἐνὸς **κοσμοεισίου πνευματικοῦ ἔργου**, εἶσι ὅπως τὸ σκοπὸν τῶν προκαταλήψεων, τῆς ζήλειας, τῆς ἀγνοίας μὰ καὶ τῆς κακοπιστίας ποὺ μᾶς τριγυρίζει; Πιστεύομε ἀπόλυτα μὲ ὁδηγὸν στὴν πίστη μας τὸ βιολογικὸν νόμον τῆς **ἐξέλιξης**, ποὺ ἐμπόδιον δὲ γνωρίζει ἐπὶ τὸν δρόμον τῆς. **Πολλὸ φοβούμαστε πῶς αὐτὸ θὰ ἀργήσει λίγο**. Ἰσως γιὰ τὴν ἀντίδρασιν θὰ εἶναι γιὰ λίγο ἀκόμα

καρὸ δυνατὴ κ' ἴσως γιὰ τὴν **δόθηκε στὴν ὑπόθεσιν τῆς πνευματικῆς μας ἀναγέννησιν τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος τῆς σημασίας, ποὺ τῆς πρέπει**.

Κ' ἐδῶ ὁρθώνεται μεγάλο κ' ἐπιτακτικὸν τὸ **χρῆς** τῶν διανοοῦμένων — εἶτε ἐπιστήμονες λέγονται αὐτοί, εἶτε πολιτικοὶ εἶτε δασκάλοι, εἶτε φοιτητῆς, εἶτε σπουδαστῆς, εἶτε δημοσιογράφοι — ποὺ πρέπει νὰ **διαφοῦν οὐστηρικτὰ**, νὰ διαλαθῶσιν, νὰ κηρύξωσιν, νὰ συζητήσωσιν, νὰ πείσωσιν **γὰρ νὰ δημιουργήσωσιν μιὰ καινούργια κοινὴν ὥρην** καὶ νὰ προπαρασκευάσωσιν γενικὰ τὴν κατάλληλὴν ἀτμοσφαιρὰ, καὶ τὸ κατὰ-ἴηλον ἔδαφος γιὰ τὴν ἐκικρότησιν ὑγιέστερον ἐπιστημονικῶν ἀντιλήψεων καὶ σκέψεων καὶ **τῆς ἀνθίσιν ἀληθινοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος**, στὸν βομβηροδισμένον ἀπὸ τὴν κακότεχνην εὐρωπαϊκῆς μεταρρίσεις τύπον μας. Κι αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ μὲ ἔντασιν μὰ καὶ μὲ τὴν σοβαρότητα ποὺ χρειάζεται καὶ τὴν δεξιότητα ποὺ ἐπιβάλλεται ἐπὶ **κρίσιμες καὶ ἱστορικῆς πνευματικῆς στροφῆς**. Ἐστὶ ἢ μεγάλῃ ὑπόθεσιν τῆς πνευματικῆς μας ἀνύψωσιν θὰ παρουσιαστέι ὄχι σὺν ὑπόθεσιν προσώπων, μὰ σὺν **ἀνάγκῃ ἔθνικῃ**. Ἀπὸ τὴν στιγμήν ποὺ θὰ πετύχωμε νὰ αἰστανθεῖ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἢ **μορφωμένην** τάξιν μας, τὸ σημερινὸν αὐτὸ ζήτημα, θὰ ἔξῃ λυθεῖ ἐπὶ γενικῆς του γοημίας κ' ὁ πνευματικὸς ἀγῶνας θὰ ἔχει πᾶσι τὴν κατεύθυνσιν, ποὺ τοῦ χρειάζεται. Καὶ τότε ἔνας φουερτὴς, ὑψωμένος ἐπὶ τὴν συνείδησιν τῶν ξένων — κ' ἀγνωστος ἐπὶ μᾶς — δὲ θὰ πεθαίνει ἐπὶ ξένην γῆν δίχως νὰ λάβῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ τιμῆσιν τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην, δοξάσῃ τὴν ἑλληνικὴν διανοήσιν καὶ συγχρονίσῃ τὴν διανοοῦμένην καὶ ἔθνος. Τόσες ἄλλες ἐπιστημονικῆς κορυφῆς, ποὺ ἀσημῆς κ' ἀγνωστες πεθαίνουν ἀπὸ μαρμαρὸν ἐπὶ τρωτικὰ γραφεῖα, **ποὺ κέντρισαν μεγάλους στοχαζομένους καὶ γέννησαν πρωτότυπες σκέψεις**, δὲ θὰ καταδικάζονται ἐπὶ τὴν πῶν βλαβερὴν ἀχρηστειάν. Ἀναμικτότητες πολῦτιμες γιὰ τὴν ἔθνικὴν μας ἀνάστασιν καὶ τὸν πνευματικὸν μας συγχρονισμὸν, δὲ θὰ πετιοῦνται ἐδῶ κ' ἐκεῖ. Μὰ καὶ νυχτερίδες ἐπιστημονικῆς δὲ θὰ κυκλοφοροῦν κ' οἷτε θὰ πετοῦν ἀπάνω ἀπὸ τὰ εἰρήνια τῆς σημερινῆς μας πνευματικῆς ζωῆς.

Ἐναντία ἢ ἐπὶ τὴν περίοδον τῆς **σειρας ἐπιστημονικῆς μίμησιν** καὶ τοῦ **βερμπαλισμοῦ** θὰ κλείσει. **Μιὰ καινούργια περίοδος δημιουργίας** — ποὺ θὰ μᾶς θυμίζει ἴσως τὴν ἀρχαίαν — θὰ ξαναφωτίζει τὸν τόπον μας σιγά—σιγά.

Κι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ γνήσιου ἑλληνικοῦ πνεύματος, ποὺ στάθηκε **πάντα δημιουργικόν**, θὰ ἐνιαχυθοῦν ἐπὶ τὴν τιμῆς προσπᾶθειές τοὺς καὶ θὰ ὑψωθοῦν ἐπὶ τὴν κοινὴν συνείδησιν. Μαζὺ τοὺς θὰ ὑψωθεῖ ἢ ἐπιστήμη καὶ **ἐπὶ τὸν τόπον, ποὺ τὴν προωγέννησε καὶ τὴν γαλιόχησε**, κ' εἶνα ἔθνος **μὲ πολλὰς ὁρμῆς**, μὰ ξεπεσμένο σήμερον πνευματικὰ, θὰ γλυτώσει ἀπὸ τὸν ἐξευτελισμὸν, ποὺ τὸ περιμένει.

Νὰ **ἢ ἐδερχεινὴ ἐπίδρασιν**, ποὺ μπορεῖ — καὶ θὰ μπορέσει ἀργὰ ἢ γρήγορα — στὴν πρόδοον τῆς ἐπιστήμης μας, νὰ ἀσκήσῃ ἢ λειτουργίαν τοῦ καινούργιου Πανεπιστημίου.

(Ἡ συνέχεια ἐπὶ ἄλλο φύλλον)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— **Αἱ ἀπολύσεις τῶν Ἐπιθεωρητῶν**. — Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον δὲν ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ ἀκόμη τὸν πίνακα τῶν ἀπολυτέων Ἐπιθεωρητῶν.

— **Ἐπιθεωρητὴν τοῦ Διατάγματος τῆς Διαβαθμίσεως**. — Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐξήτησε παρὰ τὸν Ἐπιθεωρητῶν πίνακα τῶν εἰς τὴν περιφερειῶν τῶν ὑπηρετούντων μεταεκπαιδευθέντων διημιλῶν ὡς καὶ πίνακα τῶν πολιταζήτων σχολείων τῆς περιφερείας τῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἀποπέμπει εἰς τοὺς Ἐπιθεωρητῆς ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ἐγκύκλιον ἐπεξηγηματικὴν, ἐπὶ τῇ βίσει τῆς ὁποίας θὰ ἀρχίσῃ γινόνται ἢ διαβάθμισις τοῦ προσωπικοῦ τῆς περιφερείας τῶν.

— **Ἡ ὑποχρεωτικὴ μετῴθεσις**. — Ἡ ὁμοδοκία ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Παιδείας φρονεῖ ὅτι 300 δημοδιδάσκαλοι ἀρκοῦν διὰ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Λεδομένου δὲ, ὅτι ἐκ τῶν Διδασκαλείων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσιν 300 νέοι συναδέλφοι, ἀπομένοντες ἄλλοι 200 οἱ ὅποιοι λαμβάνοντες τὸ ἐπίδομα, τὸ δοθεὲν εἰς τοὺς ἡδὴ ἀποσπασθέντες, λύσιν τὸ ζήτημα τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ λαοῦ τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ὁ ὅποιος ἐγκατελείφθη εἰς τὴν τύχην τοῦ ἀπὸ τοῦ 1913.

Ἡ Ὅμοσπονδία συμφωνοῦσα πρὸς τὰς ἄνω ἀντιλήψεις, ἀναμένει τὸν τεματισμὸν τῆς ὑφισταμένης Πολιτικῆς κρίσεως, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ καταλλήλως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

— **Τὸ Ἐνοικιστάσιον**. — Κατηρτίσθη Ν. Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τῶν τελευταίων Διαταγμάτων περὶ Ἐνοικιστάσιον εἰς τὸ Λαύριον, Ἀμαλιάδα, Καλαμπάκην καὶ Κόρινθον.

Ἡ Ὅμοσπονδία παρουσιασθεμένη ἐνώπιον τοῦ νέου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, θὰ ἐνεργήσῃ διὰ τὴν προστασίαν καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων, τῶν ὁποσδήποτε θυγομένων ἐκ τῆς ἀρσεως τοῦ Ἐνοικιστάσιον ἐκ τῶν κέντρων εἰς τὰ ὅποια ὑπηρετοῦν.

— **Τὰ Ἐποικικὰ**. — Ὑπάρχουν σοβαρὰ ἐνδείξεις, ὅτι θὰ εἰσακουσθῇ ἢ ἀπαίτησις τοῦ Κλάδου περὶ συμμετοχῆς τοῦ εἰς τὰ ἀνασυνιστώμενα Ἐποικτικὰ Συμβούλια.

— **Τὸ Ταμείον Ἀττασφαλείας**. — Τὸ δὴτάγμα περὶ Ταμείον Ἀττασφαλείας, εἰς τὸ ὅποιον ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑπογραφεὶν δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ αὐτοῦ θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ «Διδ. Βήματος».

— **Τὸ ὄριον τῆς ἡλικίας**. — Τὸ Ἐκπ. Συμβούλιον ἀπέτελεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ὀρίσῃ τὸ ὄριον ἔτος τῆς ἡλικίας, ὡς ὄριον ὑποχρεωτικῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν λειτουργῶν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

ΤΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ «Διδ. Βήματος» δημοσιεύομεν ἐνδιαφέρουσαν συνέντευξιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ὅμοσπονδίας μας μετὰ Τσεχοσλοβάκου ἐκπαιδευτικοῦ ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἐκπαιδευτικῆς καταστάσεως τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Τὸ ἔργον τῶν Κυβερνητῶν διευκολύνεται, ἂν ἐκτιμῆσιν ὅπως πρέπει τὸν δημοδιδάσκαλον.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Πρός την Συνομοσπονδίαν των Δημοσίων Υπαλλήλων της Ελλάδος απεστάλη το κάτωθι έγγραφο της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας:

Αριθ. πρωτ. 36.

Πρός την Συνομοσπονδίαν των Δημοσίων Υπαλλήλων,

Ο οργανωμένος κόσμος των δημοδιδασκάλων, παρακολουθήσας εκάστοτε μετά της θερμότητος συμπαιθείας τους αγώνας, τους οποίους διεξήγαγον οι άδελφοί Δημοσίοι υπάλληλοι διά την βελτίωσιν της θέσεώς των, ανεπιφυλάκτως ετίχθη παρά το πλευρόν αυτών κατά τον πανυπαλληλικόν αγώνα του θέρους του 1924, διαθέσας τόν όγκον τών 11,000 δημοδιδασκάλων του Κράτους, διά την φανατικήν υποστήριξιν τών δικαίων αξιώσεων, αιτίνας τότε παρά του υπαλληλικού κόσμου προεβλήθησαν εις την Κυβέρνησιν.

Ο αγών του 1924 στεφθείς, ως γνωστόν, υπό επιτυχίας, ικανοποίησε μόνον απαντας τους υπαλληλικούς κλάδους και απάσας τας υπαλληλικάς τάξεις, εδμιουργήσεν όμως ξεχωριστάς διά τους δημοδιδασκάλους μίαν κατάστασην έκρυθμουν και αυτόχημα αποκαρδιωτικήν κατόπιν της παραγκωνίσεως τούτων και της θέσεώς των εις την ούραν του Ν. Δ. του Σεπτεμβρίου του 1924.

Ο Δημοδιδασκαλικός κόσμος δεικνυόμενος δυσφορήσας τότε διά την εγκατάλειψιν του παρά της Πολιτείας—εγκατάλειψιν διά την οποίαν δεν είναι ανεύθυνοι οι πρωτοστατήσαντες εις την διεξαγωγήν του πανυπαλληλικού αγώνος—δικαιώς φέρεται τὸν παράγοντα, ότι αὐτοί—δικαιώς φέρεται τὸν παράγοντα, ότι αὐτοί—σημαντικώταται υπηρεσίαι, τὰς οποίας προσέφεραν εις την υπαλληλικήν υπόθεσιν τότε παρεγνωρίστησαν, δὲν ἐξετιμήθησαν δεόντως, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἐλθμονήθησαν.

Τὸ γεγονός τοῦτο, ἐλάχιστα ἐξυπηρετοῦν τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος τῆς ἀλληλεγγύης ὅπερ πρέπει νὰ διέπῃ τὰς σκέψεις καὶ ἐνεργείας ὀργανωμένων ὑπαλλήλων, ἀναντηρήτως ἡμαύρωσε τὸ παρελθὸν τῆς υπαλληλικῆς ὀργανωτικῆς δράσεως καὶ ἴσως συνετέλεσεν ἐν τινὶ μέτρῳ εἰς τὴν δημιουργίαν πνεύματος δυσπιστίας παρά τῶν δημοδιδασκαλικῶν κύμαρ, πνεύματος ἐλάχιστα ἐξυπηρετοῦν τὴν ὀργανωτικὴν ἰδέαν καὶ ὀργανωτικὴν κίνησιν ἐν Ἑλλάδι.

Παρ' ὅλα αὐτά, οἱ ὀργανωμένοι δημοδιδασκαλοὶ ἐκτιμῶντες δεόντως τὸ ἐπίσημον δημοσιεύθῃ ἐν τῶν ἡμερησίων τύπων ἀνακοινωθῆν τῶν δημ. υπαλλήλων, οὐδὲν οὐδὲν τὸ ὑπόμνημα τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, συμμερίζονται πλήρως τοῦ πόθου τῶν ἀδελφῶν δημ. υπαλλήλων κατόπιν τοῦ δημιουργηθέντος θορύβου ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν κατ' ἐξαιρέσιν, καὶ παρέχοντες δεῖγμα συναισθήσεως τῆς ἀλληλεγγύης, ἥτις κατὰ τὰς σημερινὰς στιγμὰς πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ ἅπαντας τοὺς ἐνσυνειδήτους δημ. υπαλλήλους, ἀποφασίζουσι νὰ ληθῶσιν τὸ παρελθὸν καὶ συμμετέσχου ἐνεργῶς εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Δημ. υπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἣν προσφέρουσι τὰς δυνάμεις 11,000 Δημοδιδασκάλων, ἀντιλαμβάνομένων σαφῶς τὰς ὑποχρεώσεις των κατὰ τὴν διεξαγωγήν ἀγώνος ὑπὲρ τῆς

ἀναγνωρίσεως τῶν δικαίων αιτημάτων τῶν Δημ. υπαλλήλων.

Κατ' εὐτυχίαν συγκυρίαν οἱ δημοδιδασκαλοὶ τοῦ Κράτους διαβαθμισθέντες ἐσχάτως καὶ ἐξωμοιωθέντες κατὰ βαθμοὺς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Δημ. υπαλλήλους διαπιστοῦσιν, ὅτι θέλουσι ἀγωνισθῆ ὑπὲρ κοινῆς ὑποθέσεως, ἥτις δημιουργεῖ δεσμούς ὀργανωτικούς στενωπότητος καὶ ὑποσχόμενους ἀσφαλῆ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἰδανικῶν τῶν Δημ. υπαλλήλων.

Ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία πιστεύει ἀκράδαντως, ὅτι ἡ σημερινὴ συμβολὴ τῆς εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Δημ. υπαλλήλων θέλει ἐκτιμηθῆ σοβαρῶς πλέον τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδαμῶς ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ Συνομοσπονδία τῶν Δημ. υπαλλήλων θέλει τάξει μεταξὺ τῶν πρώτων ἀιτημάτων τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ἀξίωσιν δυν. ἢ Πολιτείας ἀποδότης, εἰς τοὺς Δημοδιδασκάλους καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν ὀπίστων δικαιοῦνται μετὰ τὴν κατάταξίν των εἰς τοὺς βαθμοὺς τῆς υπαλληλικῆς Ἱεραρχίας καὶ οἷντες μισθοὶ παραδόξως καὶ κατὰ περίεργον ἀνίληψιν κατακρατοῦνται σήμερον παρά τῆς Πολιτείας ἐπὶ ζῆμια τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τοῦ φορολογουμένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐν γένει προόδου τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς χώρας.

Ἐντολὴ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. γραμματεὺς Ν. Προκοπίδης Ε. Παράδης

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἀφίχθησαν οἱ ἀναμενόμενοι 27 Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, τοὺς ὁποίους ἐδεξίωθη ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Οἱ ξένοι ἐκδρομεῖς ἀνεβήσαντες εἰς τὰς Ἀθήνας κατέλυσαν εἰς τὴν Ριζαίρειον σχολήν.

Τὴν ἐπομένην, ὑπὸ τὴν συνοδείαν τῶν ξεναγῶν τῶν ἀνηλθόν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, τὸ δὲ ἀπόγευμα ἔγενεν εἰς αὐτοὺς δεξίωσις εἰς τὸ «Ἀκταῖον» τοῦ Ν. Φαλήρου ἐκ μέρους τῶν Ὀμοσπονδιῶν τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὴν ὅποια παρόντων οἱ τμηματάρχαι τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. κ. Λέφας καὶ Κωνστανταράκης καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρούφος ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τὴν δεξίωσιν αὐτῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Χωραφᾶς χαιρετίσεν αὐτοὺς, εὐχρηθὲς ὅπως τὸ ταξίδιον αὐτῶν συντελέσῃ εἰς τὴν στενήν ἐν τῷ μέλλοντι πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν τῶν δύο λαῶν. Μετὰ τοῦτον δὲ ὁ Πρόεδρος τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας τοὺς προσεφώνησεν ὡς ἑπομένως:

Ἀγαπῆτοι Συνάδελφοι

Ἀντιπροσωπεύον τοὺς ὀργανωμένους δημοδιδασκάλους τῆς Ἑλλάδος Σᾶς ἀπευθύνω τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν των διὰ τὴν ἀφίξιν Σας εἰς τὴν Πατρίδα μας.

Τέκνα ἡμεῖς μιᾶς Πατρίδος, ἀγωνισομένης ἐπὶ μακρὰ εἰς τὴν ἀποκατασίαν τῆς, καὶ λογαζόμενοι δι' ἓνα μέλλον καλύτερον, σιηρίζομενοι εἰς τὴν νέαν γε-

νῆαν, σιηρίζομενοι τὰ μάτια μας μὲ συμπάθειαν πρὸς τὴν ὥραν Σας Πατρίδα καὶ παρακολουθοῦμεν μὲ θαυμασμόν τὰς προόδους τοῦ γεννηίου λαοῦ τῆς, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐλευθερίας του καὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Πολιτισμοῦ του.

Ἀγωνιζόμενοι, ὅπως καὶ Σεῖς, εἰς τὴν μόρφωσιν ὀραίων ψυχῶν καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν ἐνός ἀνωτέρου πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνεπιτύχῃ κάποτε καίω ἀπὸ τῶν γαλανῶν οὐρανῶν τῆς Ἑλλάδος μας καὶ ὁ ὁποῖος τόσον ἐπιτυχῶς καλλιεργεῖται σήμερον εἰς τὴν ἡρωϊκὴν Σας Πατρίδα, εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι, ἡ σημερινὴ γνωριμία μας θὰ δημιουργήσῃ μεταξὺ μας δεσμούς σιηνῆς ἐπαφῆς ἐν τῷ μέλλοντι, πρὸς ἐξυπρήτησιν τῶν εὐγενῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους δλοῖ μας ἐπιδιώκομεν.

Καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴν Σᾶς παρακαλῶ καὶ πάλιν, εὐγενεῖς ξένοι, νὰ δεχθῆτε τὸν ἄγῶνα Ἑλληνικὸν χαιρετισμόν τῶν δημοδιδασκάλων τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησαν ἐνθουσιωδῶς οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ξένων ἐκδρομῶν ἐκφύσαντες τὴν χαρὴν των διὰ τὴν ἀφίξιν των εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν, ἣ ὅποια τοὺς ἔγενεν.

Δὲν ἔχει καταρτισθῆ ἀκόμη τὸ δρομολόγιον τοῦ ταξιδίου των ξένων ἐκδρομῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ὀργανιστῶν.

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Εἰς τὴν Μακεδονίαν, Θρακίαν ἠ Πείριον

Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν συναδελφῶν μῖς ἐρωτοῦν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ὡς συνταξίμου προῦπηρεσίας των ἐν Μακεδονίᾳ, Θρακίᾳ καὶ Ἠλείῳ, ἀναδημοσιεύομεν τὸ σχετικὸν ἀρθρον τῆς ἀπὸ 2 Μαρτίου ἐ. ε. συντακτικῆς ἀποφάσεως «περὶ ὑποχρεωτικῆς διετούς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ κλπ. τῶν κλπ. τῶν δημοσίων υπαλλήλων κλπ», τὸ ὁποῖον προνοεῖ περὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ ὡς συνταξίμου καὶ τοῦ προηγούμενου χρόνου ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4. Τῆς Συντακτικῆς ἀποφάσεως «περὶ ὑποχρεωτικῆς διετούς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ, Θρακίᾳ καὶ Ἠλείῳ τῶν δημοσίων υπαλλήλων».

«Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενα ἀρθρα ὑπηρεσίας, ἥτις δύναται νὰ εἶναι συνεχῆς ἢ μὴ, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ προηγούμενος χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ, Λυτικῇ, Θρακίᾳ καὶ Ἠλείῳ, ἐφ' ὅσον δὲν διηγυῖται κατ' ἀπόπειαν ἐκ τοῦ Στρατοῦ, καὶ ὅστις διὰ τε τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον λογιζέται διὰ τὴν ἀπονομήν τῆς συντάξεως προσηυημένος, κατὰ τὸ ἡμῖς μὲν, ἐπὶ τῶν πόλεων, τῶν ἐχουσῶν πληθυσμὸν ἀνωτέρων τῶν 10,000 κατοίκων, κατὰ τὸ διπλάσιον δὲ διὰ τὰς πόλεις Γορβενῶν, Καστορίας, Φλωρίνης καὶ Κομοτινῆς καὶ πᾶσας τὰς λοιπὰς, τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν κατὰ τὴν 10,000 κατοίκων, καὶ τὰ χωρία, τῆς προσαυξήσεως ταύτης ἀναγνωρίζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

Εἰς τὴν διάταξιν ταύτην δὲν ὑπάγεται ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Νομῷ τῆς καταγωγῆς ἢ μονίμου ἐγκαταστάσεως τῆς οἰκογενείας τῆς συζύγου αὐτῶν.

Πληροφωρούμεθα, ὅτι ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἐγνωμάτευσεν, ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἀναγνωρίζομένη προῦπηρεσία δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν δύο ἐτῶν.

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Η Η' ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ...

ΚΟΛΥΜΒΗΘΡΑ ΤΟΥ ΣΙΛΩΑΜ

Είναι κοινὸ παρήγορο γιὰ τοὺς δασκάλους, καὶ πάντα κοινοῦσαν καὶ θὰ κοινοῦν καὶ θὰ ἀνδιαφέρουν γιὰ τὴ τύχη τοῦ Κλάδου, ὅταν βλέπουν πῶς οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Συλλόγων, καὶ συγκεντρωθήκαν στὴν Ἀθήνα γιὰ τὴν Η' Συνέλευση, ἂν γύρισαν πίσω στοὺς Συλλόγους τῶν χωρῶν τὸ περίφημο νομοσχέδιο στὴν τσέπη τους, γύρισαν ὅμως ξαναδαφισμένοι στὴν ζωογόνα κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ. Ἦρθαν στὴν Ἀθήνα μὲ τὴν χαρὰ καὶ τὴν ἐλπίδα μικρῶν παιδιῶν νὰ βροῦν ἔτοιμο καὶ νὰ πάρουν, ὅταν πρωτοχρονιάτικο δῶρο, τὸ νομοσχέδιο· λίγο πρὶν ἢ Κυβέρνηση εἶχε τηλεγραφήσει στοὺς Νομάρχας πῶς... τοὺς δὲ εἶχε βάλει ἐπὶ πακουτάκια τους, μὰ γύρισαν ἀπογοητευμένοι, ὅταν τὸ μικρὸ παιδί καὶ εἶδε τὸ δῶρο του μέσα ἐπὶ πακουτάκια μόνο σ' ὄνειρο, ἀλλ' ἔχει καὶ στὴν πραγματικότητα. Μὰ ἡ ἀπογοητεψὴ ἐκείνη τοὺς ἀνοίξε τὰ μάτια· τοὺς εἶδει πῶς εἶχαν ἔρθει λεπροί, τυφλοὶ, χωλοὶ (σὲ μεταφορικῇ ἔννοια), σημασία) καὶ πῶς μὲ τὰ χάλια ἐκεῖνα δὲν ἦταν ἀξιοὶ γιὰ τὸ δῶρο, καὶ τοὺς περίμενε. Κι ἐκεῖνοι δὲ χάνουν καιρὸ. Ρίχνονται μέσα στὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, καθαρρίζονται ἀπὸ τὶς ἀμαρτίες τους καὶ παστρικοὶ πιά καὶ ξαναγεννημένοι δίνουν τὰ χέρια τους ὁ ἕνας στὸν ἄλλο, συμφωνοῦν νὰ ξεχάσουν τὰ παλαιὰ καὶ γυρίζουν πίσω στοὺς Συλλόγους τῶν νῦν καὶ στοὺς ἄλλους δασκάλους γιὰτὶ δὲν βρῆκαν τὸ δῶρο... ἐπὶ πακουτάκια τους.

Καὶ παρηγορούμεθα σήμερα καὶ πληροφόρομεθα ἀπὸ τὸ «Δ. Β.» πῶς καὶ ἀντιπρόσωπος, ἅμα γύρισε ἐπὶ Σύλλογόν του, ἐξήγησε στοὺς δασκάλους μὲ μιὰ ἐγκύκλιο πλατεία, καὶ καὶ φράση της κλείνει κ' ἕνα κομμάτι ἐπὶ τῆ ζωῆ καὶ ἔδωσε στοὺς ἀντιπροσώπους τὸ ταξίδι τους ἐκεῖνο ὡς τὴν Ἀθήνα, πῶς δὲν θὰ πετύχουμε ποτὲ καλλιτέρεψι τῆς θέσης μας ἂν δὲν διαστοῦμε ἔλοι οἱ δασκάλοι καὶ οἱ 11 χιλιάδες μαζί, νὰ ἐπισχύσουμε ὀλίκα καὶ ἥθικα τὴν ὀργάνωσίν μας καὶ τὸ ὄργανόν της. Διαβάζοντας τὶς συστάσεις αὐτῆς τῶν ἀντιπροσώπων βγάζομε τὸ παρήγορο συμπέρασμα πῶς ἡ Η' Συνέλευση, ἂν δὲν ἔδωσε ὀλιγοὺς καρπούς ἐπὶν κλάδο, ὅπως δα' τὸ περίμεναν ἔλοι ἔδωσαν ὅμως ἴθικοὺς καρπούς, μὰς ἔδωσε τὸ σπέρμα καὶ χρειάζεται νὰ τὸν σπείρουμε καὶ νὰ τὸν καλλιεργήσουμε μέσα στὶς ψυχὰς ἑλων μας γιὰ νὰ θερίσουμε ὑστερα καὶ τοὺς ὀλιγοὺς καρπούς. Καὶ εἶναι ὁ σπέρμα αὐτὸς ἡ πίστη στὴ δύναμι τῆς ἑνώσεως, καὶ ῥιζοβολήσε βαθεῖα μέσα στὶς ψυχὰς τῶν ἀντιπροσώπων· πίστη καὶ ὁ ἄλλων μὲν τὶς ψυχὰς εἶχε νεκρωθεῖ, ὁ ἄλλων δὲ μὲν βαρσοῦσε μιὰ σπιθαμὴ ζωῆς καὶ χρειάστηκε νὰ νοιώσουμε ἔλοι τὴν ἀδικίαν ἐκείνην περιφρόνησιν τῆς πολιτείας, χρειάστηκε νὰ χτυπήσουμε πόρτες κι ἐκεῖνες νὰ μὲν κλειστές, χρειάστηκε ν' ἀντιπρόσωποι ἀπειλές, συκοφαντίες, χλιών λογίων κακίαι, ἀπογοητεύσεις, ἀπολύσεις γιὰ νὰ συνέλθουμε καὶ νὰ βροῦμε πῶς μόνο στὴν ἑνωσὴ ἑλων μας θὰ βροῦμε τὴ σωτηρίαν, μὰ καὶ τὸ δικηνο μας. Ναί, καὶ τὸ δικηνο μας. Τὸ δικηνο δὲν τὸ ἐκαιεῖ κανένας. Τὸ γητεῖ μὰ πρέπει νὰ ἔχει καὶ τὴ δύναμιν

νὰ τὸ ζητήσει. Αὐτὴν τὴν πίστη στὴ δύναμιν τῆς ἑνώσεως βλέπομε ζωγραφισμένην ἐπὶ καὶ ἐγκύκλιον καὶ ἐστειλαν στοὺς δασκάλους τῆς περιφέρειᾶς τῶν οἱ ἀντιπρόσωποι μὲν γύρισαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Κι' αὐτὴ τὴν πίστη ἔββαν ἔλα τὰ δυνατά τους νὰ τὴ μεταδώσουν καὶ στοὺς ἄλλους.

Ἄς ἔχουν ὅμως ὅς' ὄψει καὶ τοῦτο οἱ πρόεδροι τῶν περιφερειῶν Συλλόγων. Μιὰ ἐγκύκλιος—γενικὴ καὶ ἐγκύκλιος ἀπάνω ἐπὶ χάρτι—ὅσο κι ἂν καὶ φράση της κλείνει μέσα της ὀλόκληρῃ ζωῆ ὅσο κι ἂν κλείνει ἑλον τὸν κόνο, καὶ νοιώθει ἐκεῖνος καὶ τὴ γράφει, γιὰ τὴν κατάντια μας μὲ τὴν διαίρεσιν, δὲν εἶναι ἱκανῆ, δὲν εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ συγκινήσει τὶς ψυχὰς, τὶς ἀπονεῖ τὶς μοιρατικὰς ἐκείνας καρδίας τῶν δασκάλων, καὶ ὡς σήμερα τίποτα δὲν ἔββαν στὴν ὀργάνωσίν μας, δὲν εἶναι ἀρκετὴ νὰ τοὺς σηκώσει ἐπὶ μιὰ ψηλότερῃ ἀτμόσφαιρα, καὶ θὰ βλέπουν ἀπὸ καὶ θοὰ τὰ ἀτομικὰ τους μικροσυμπερόντα καὶ πάθη, μὰ ζωηρὰ καὶ ἔντονα τὰ συμπερόντα τῆς ὀλόκληρης. Χρειάζεται μιὰ ζωντανὴ ἐγκύκλιος—τὸ στόμα καὶ ἡ καρδιά—τὰ μὲνα καὶ μοροῦν νὰ φέρουν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τέτοιαις περιστάσεσι καὶ ἐπὶ τέτοιαις καρδίαις. Γιατὸ θὰ ἔκρεπε τὰ Δ. Συμβούλια τῶν Συλλόγων νὰ χερσίουν τὴν περιφέρειὰ τῶν ἐπὶ τομῆς καὶ καὶ ἕνα μέλος τοῦ Συμβουλίου νὰ διατρέξει τὸν τομῆα του καὶ νὰ μιλήσει μὲ τὸ στόμα καὶ τὴν καρδιά, νὰ διαφωτίσει νὰ πείσει τοὺς δασκάλους νὰ κάμουν τὸ καθήκον τους. Ἀκόμα καὶ δασκάλοι καὶ δὲν εἶναι μέλη τοῦ Συμβουλίου μοροῦν νὰ χρησιμευοῦν ἑθὺν γιὰ τὴν τὴ δουλειὰ, μὰ δασκάλοι μὲ ζωῆ, μὰ ἑνδιαφερό, μὲ κόνο, μὰ καρδιά καὶ πρὸ παντός μὲ βαθεῖα πίστη στὴν ἰδέαν τῆς ὀργάνωσιν. Καὶ ἐπιζῶ πολλὰ νὰ πετύχουν.

Σ. Βελιδάσης

ΜΕΤΑ ΤΗ ΝΙΚΗ

Ἀημοσιεύτηκα ἐπὶ τέλος τὸ διάταγμα τῆς διαβιβασίας μας, χωρὶς βέβαια ὀικονομικὰς συνέσεις, τὶς ὀκείας καὶ δὲν περιμέναμε τώρα, ἔπειτα ἀπὸ τὰ τόσα καὶ τόσα, καὶ διαδραματίστηκαν ἀπὸ τὴν ἐσχόχ τοῦ καταρισμοῦ τοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας καὶ δημοσιεύτηκα.

Ὁ Κλάδος κέρδισε κατὰ τὰ 3)4 τὸ ζήτημα τοῦ χάρις ἐπὶν ὀργανωμένο δημοδιδάσκαλο. Ἐ' αὐτόν, καὶ τὸ θάρρος του καὶ ἡ καρτερικότης του δὲν τὸν ἀφῆκαν ποτὲ, καὶ ἡ πίστη ἐπὶ δικαιο τοῦ ἀγῶνός του δὲν ἔλειψε ὅτε σιγμῆ, καὶ οἱ ἀπογοητεύσεις καὶ ὁ χρονισμὸς τοῦ ζητήματός του δὲν ἰσχυσαν νὰ τὸν κάμουν νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ τὸν ἐπιμοχθὸ ἀγῶνά του, ὀφειλοῦμε τὴν νίκην. Ἄν συγκρίνη κανεὶς τὸ μέγεθος τῆς νίκης μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν ὀργανωμένων συναδέλφων, καὶ μόνον τὸ 1)3 ὀυστωχῶς τὸ ἑλον ἀριθμὸ τῶν δημοδιδασκάλων τοῦ Κράτους ἀποτελοῦν, τότε θὰ νοιώσῃ τι μοροῦσαμε νὰ ἐπιτύχουμε ἂν ἔλοι μας ἔμασσε ἐνωμένοι καὶ μονοαίτιοι. Ἰσως ὅμως ἐπὶ παρελθόν νὰ μὴν ἦταν τόσο εὐκόλη ἡ ἑνωσὴ μας, ὅπως εἶναι σήμερα ἔπειτα ἀπὸ τὴ δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος. Καὶ σήμερα μάλιστα προβάλλει ἐπιτακτικώτερῃ ἡ ἀνάγκη τῆς ἑνώσεως μας. Πρέπει ἔπειτα ἀπὸ τὴν νίκην νὰ συγκεντρώσουμε τὶς δυνάμεις μας καὶ νὰ ζητή-

σουμε μὲ τὸν νόμιμο δρόμο νὰ ληρθοῦν τὰ μέτρα ἐκεῖνα, καὶ θὰ μὰς δώσουν τὸν ἀπαιτούμενο χρόνο καὶ τὰ μέσα νὰ ἐργασθοῦμε γιὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ λαϊκοῦ σχολείου.

Ἡ πίστωσιν τοῦ χρόνου κατὰ ἐπὶ μέσα καὶ τ' ἀναφέρει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας ἐπὶ κύριο ἀρθρον τοῦ ὕπ' ἀριθ. 84 φύλλου τοῦ Δ. Β. μὰς εἶναι τελείως ἀπαραίτητῃ γιὰ τὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ. Μὲ τετραετὴ μόνον φοίτησιν ἐπὶ Δημοτ. σχολείο—κι' ἀνὸ ποτεθῆ πῶς ἔχουμε ἐπὶ τὴν διάθεσίν μας ἑλα τὰ μέσα—εἶναι ἀδύνατο γιὰ πολλοὺς λόγους νὰ ἐπιτύχουμε τίποτα. Τὸ Δημοτικὸν σχολείο μὲ τὶς ἐξὶ τάξεις πρέπει νὰ λειτουργήσῃ κι' ὅχι νὰ εἶναι γραμμένο ἐπὶ χάρτι. Αὐτὸ θὰ ἐξυψώσῃ ἴθικα τὸν ἐργάτην του καὶ θὰ ζωῆ ἐπὶν πολιτικῆς τῆς αἰρίας τῆς μόρφωσιν καὶ τοὺς χρειάζεται.

Ἐμπρὸς λοιπόν, ἐνωμένοι ἔλοι κάτω ἀπὸ τὴν σημαίαν τῆς ὀργάνωσιν μας ἂς ἐπιδιώξουμε τὴν τελικὴ ἀποκατάστασίν μας κι' ἂς ἀνοψώσουμε τὸ λαϊκὸν σχολείο ἐπὶ τὴν θέσιν καὶ ἡ ἐποχὴ μας μὰς ἐπιβάλλει.

Σ. Γκόνοσ.

Ἐδρί—Τριφυλλία

ΠΑΤΡΙΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην δεκαετίαν, καθ' ἣν ἐμάστιζον τὴν Ἑλλάδα σφοδροὶ πόλεμοι, οἱ δημοδιδάσκαλοι ἀπέθισαν ἐπὶ κεφαλῆς μικρῶν ἢ μεγάλων τμημάτων στρατοῦ εἰς ὡς ἀξιώματικοὶ ἐπὶ ὡς ὀκαζιωματικοὶ καὶ ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον των πρὸς τὴν πατρίδα.

Ὅσοι ταύτην εἶχον τὴν εὐτυχίαν πρὸ τῆς στρατείας τῶν νὰ διορισθῶν, ἐ-ἐκανελλόντες ἀνάλαβον τὰ καθήκοντα των καὶ ἡ στρατιωτικὴ των ὀπηρεσία ὀκαλογίθη καὶ διὰ τὴν προαγωγὴν των ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν ὡς δημοδιδασκάλων, ἐπὶ θοὺναντίον ἄλλοι ἀγοντες τὸ τελευταίον ἔτος τοῦ διδασκαλείου καὶ στρατευθέντες ἠναγκάσθησαν ἐκανελλόντες μετὰ παντατὴν στρατιωτικὴν ὀπηρεσίαν νὰ φοιτήσῃσιν ἀελλικῶς εἰς τὸ διδασκαλείον, ἵνα τυχῶσι τοῦ σχετικῶ ἀπολυτηρίου τοῦ διδασκαλείου.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκομεν ἐκ τοῦ διδασκαλείου Λαμίας τεσσαράκοντα ἀκολουθόντες τὸ 1923.

Ἐπειδὴ πολλὰ εὐεργετικὰ διατάγματα μέχρι σήμερον ἐξεδόθησαν χάριν τῶν στρατευθέντων, κατὰ τὰ ἐπιπλά μαθητὰ Γ' καὶ Δ' Γυμνασίου ἐνεγράφησαν ἀναδρομικῶς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν καὶ ἡμεῖς ὡς διδασκαλοὶ ὄματα στρατοῦν ἀτόχων ἐπὶ εὐεργετικῶ καὶ ἡ στρατιωτικὴ ὀπηρεσία νὰ προσμετρήται καὶ διὰ τὴν προαγωγὴν των δημοδιδασκάλων ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν.

Τοῦτο εἶναι δικαίον καὶ ἡ Ζ' γενικὴ Συνέλευσις τὸ ἐνέκρινε, ἵνα μὴ ἀδικηται μερὶς δημολῶν μοχθησάντων ὕπρ τῆς πατρίδος καὶ τιθεμένων εἰς ὀποδιστέραν μοτραν τῶν διδ)σάν.

Ἀναφέρω συγκεκριμένον παράδειγμα ἀδικίας: Ἐκλήθημεν ὡς ἐφεδροὶ εἰς τὰ τὰ ξεἰστο στρατοῦ τὸ 1920 ἔγοντες τὸ τελευταίον ἔτος τοῦ διδασκαλείου ἐπὶ ἀνῆλθον τὸ 1923. Συμμεθέτηρα διδασκάλους ἐτελείωσε τὸ διδασκαλείον τὸ 1920, ἐπὶ ἡμεῖς ἐστρατεῦθημεν. Μισθὸς μας 1924—1925 δραχ. 120 μεταλλικὰς, διδασκαλο-

σης 140 δρχ. διότι είχε συμπληρώσει τριετή ύπηρεσιαν. 1925—1926 μετακκαι-
 δευόμεθα εις τὸ Πανεπιστήμιον ἢ μὲν
 δημοδιδασκαλίᾳ μὲ πλῆρεις ἀποδοχὰς
 διότι είχε συμπληρώσει τριετή ύπηρε-
 σίαν ἐγὼ δὲ θύμα στρατοῦ ἄνευ ἀποδο-
 χῶν διότι δὲν εἶχον συμπληρώσει τριετή
 ύπηρεσιαν. Μετὰ διετὴ μετακκαιδευσίᾳ
 μου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ μέχρι
 συμπληρώσεως τριετοῦς ύπηρεσίας θὰ
 λαμβάνω 120 μεταλλικὰς δηλ. μισθὸν δ-
 λιγώτερον συμβαθητρίας μου διδασκαλι-
 σης ἢ μετακκαιδευοῦσας. Εἶναι ἢ δὲν
 εἶναι ἄδικον; Ἀπόφοιτοι τῶν διαφόρων
 σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου λαμβάνουσι
 μισθὸν 3080 δρχ. δημοδιδασκαλοὶ ἀπό-
 φοιτοὶ Πανεπιστημίου 1332 δρχ.! Ἐν-
 διαφερόμενοι συνάδελφοι! ἔχομεν τὸ δι-
 καιον μὲ τὸ μέρος μας ἐνεργήσατε διὰ
 τοῦ συλλόγου σας καὶ τῆς Ὀμοσπονδίας
 καὶ θὰ ἐπιτύχωμεν.

Ἡρῶν Ἐπαδρος ἀναθ. Μετακκαιδευομ. Δημ.λος
 Ἀνδρέας Στέγγος

**ΤΟ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ
 ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΡΩΣΣΩΝ**

Ἐπιβαλλομένη ἀναπάντησις

Ὁ συνάδελφος κ. Γ. Ἐμμανουὴλ ἄπαν
 τῶν εἰς ὅσα ἔγραψα ἐν τῷ ὑπό ἡμερ. 13
 Ἰουνίου «Δ. Βήματι» σχετικῶς πρὸς τὰ
 λαχθέντα ἐν τῷ ἐν Θεσ)νικῇ συνεδρίῳ τῶν
 ἐφέδρων ἀξιωματικῶν περὶ τῆς ἐκπαιδεύ-
 σεως μειονότητων συμφωνεῖ, ἂν ἀντελή-
 φθην καλῶς τὰ γραφόμενά του, μὲ δὲ
 τὰ σημεῖα τὰ ὅμοια ἴθιξα. Εὐχάριστον
 τοῦτο. Διαφωνεῖ μόνον καὶ ἐξανίσταται
 καὶ διαμαρτύρεται καὶ ἀσφαλῶς καὶ θὰ
 ἔχειρονόμει καθ' ἣν στιγμήν ἔγραφε διὰ
 τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης, διότι ἰφαντά-
 σθη, ὅτι εἰς ὅσα ἔγράφωμεν δὲν εἶχομεν
 ἄλλον σκοπὸν, παρὰ μόνον νὰ θίξωμεν
 τοὺς δημοτικιστάς.

Ἄν εἶχομεν τοιοῦτον σκοπὸν δὲν θὰ
 μὰς ἀκόλουε τι, ὅπως ἐκφράσωμεν
 παρηγοῖα τὴν γνώμην μας; ἔκτος ἐὰν
 ἔγραψα τὰ ὅσα ἔγραψε διὰ νὰ πλάξῃ καὶ
 αὐτὸς τὸ ἐγκώμιον τῶν δημοτικιστῶν ἐκ
 τῶν ὁμοίων τοῦς ἰδεολόγους, καὶ διχί ὄρ-
 γανω ὠρισμένης κλίμας, ἡμεῖς καὶ ἐτεβά-
 σθημεν καὶ ἐξετιμήσαμεν περισσοῦτερον ἀπὸ
 τὸν κ. Ἐμμανουὴλ καὶ ἔχειροκροτήσα-
 μεν πᾶσαν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν τῶν.
 Ἐπομένως περὶ τοῦ τελείως οἱ ὑπὲρ τῶν
 δημοτικιστῶν διθύραχό του καὶ οἱ
 κατὰ τῶν τῆς καθαρευούσης ὁμοῶν μό-
 λης συγκρατούμενοι κεραινοὶ του. Ἐπειδὴ
 ὑπάρχουν μερικὸι συνδυάζοντες μαλλι-
 αρισμὸν καὶ κομμουνισμὸν, ἡβελήσαμεν ἐν
 τῇ ρύμῃ τῶν γραφόμενων μας νὰ ρίψω-
 μεν ἀκροβαλιστικῶς ὄλεος τι, (εἰμεθα
 πολὺ εὐκρινεῖς;) χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῶ-
 μεν τοῦ κυρίου θέματος κα, πρὸς τὸ
 ὅμοιον καὶ συνεφώνησεν ὁ κ. Ἐμμανουὴλ.
 Πάντα τὰ λοιπὰ γραφόμενά του εἶναι
 τελείως ἀτυχῆτα καὶ προσορίζονται ἴσως
 μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κα-
 τανάλωσιν.

Θὰ παρακολουθήσωμεν μετ' ἰνδιαφέ-
 ροντος τὰς περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν
 ξενοφώνων (τοὺς ὁμοίους δὲν ὠνόμασα
 ἐγὼ Ἐμμανουήλας, ἀλλ' ἀτυχῶς ἄλλοι
 κολῶ—κολῶ τρανοὶ καὶ ὠνόμασαν καὶ ἐ-
 δέχθησαν ὡς τοιαύτας, καὶ δὲν θ' ἄγνοῇ
 βεβαίως πάντα ταῦτα ὁ κ. Ἐμμανουὴλ,
 ἔκτος ἐὰν θέλῃ ἢ ν' ἀπακρίτωμεθα ἢ νὰ
 κρυπτόμεθα ὀκισθὲν τοῦ δακτύλου μας)
 γνώμας του καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μὰς
 πιστεύσῃ, ὅτι τὸν συγχαιροῦμεν θερμότερα
 διότι ἀνοίγει μίαν σκουδαίαν συζήτησιν
 καὶ ὅτι θὰ τῷ εἰμεθα μάλλον ὑπόχρεοι,
 ἂν ἐφρόντιζε νὰ μάθῃ τι ἀκριβῶς εἶνε

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΛΕΙΑΣ

Μία ἀνακοινώσις τῆς Διοικήσεως τῆς
 Ὀμοσπονδίας

Εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 84 φύλλον τοῦ «Δ. Β.»
 ἠναγκάσθημεν νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν
 σχέσεων τῆς Διοικήσεως ἐπὶ ὠρισμένων
 ζητημάτων, τεθέντων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου
 Ἠλείας.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Σύλλογος οὗτος ἐμμέ-
 νει εἰς τὰς ἀντιλήψεις του, ἀναγκασό-
 μεθα νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς ἄλλην στή-
 λην σχετικὸν πρακτικὸν του καὶ νὰ κα-
 νονώσωμεν ἅπαξ διὰ πάντας τὰς σχέσεις
 αὐτοῦ πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ὀμοσπον-
 δίας, τὰς ὁποίας φαίνεται ὅτι ἄγνοεῖ ἢ
 θέλει ν' ἀγνοῇ οὐτοσἀπὸ τῆς ἐπανιδρύσεως
 του.

Ἡ κατὰ τὴν 10ην παρελθ. μηνὸς γε-
 νομένη Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου Ἠλείας
 ἐξέδωκε ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου μεταξὺ
 τῶν ἄλλων «διαμαρτύρετο κατὰ τοῦ ἐρ-
 μαφροδιτισμοῦ τῆς γλώσσης τοῦ Δ. Β.
 παρὰ τὴν γενικὴν κατακραυγὴν κατὰ
 τῶν μαλλισρῶν καὶ κατὰ τῆς ἐλλείψεως
 πλήρους, σαφοῦς; ὁθικῶν καὶ συγχο-
 ρισμῶν προγράμματος ἐκ μέρους τῆς
 Διοικήσεως τῆς Ὀμοσπονδίας κλπ». Τὸ
 ψήφισμα δὲ τοῦτο ἀνέλαβεν τὸ Συμ-
 βούλιον τοῦ Συλλόγου νὰ δημοσιεύσῃ
 εἰς τὸ «Δ. Βήμα», τὸ περιοδικὸν «Ἐρ-
 μῆς» καὶ τὸν «Ἑλληνικὸν τύπον».

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας δὲν
 ἴτο βεβαίως δυνατὸν νὰ δημοσιεύσῃ εἰς
 τὸ «Δ. Β.», τὸ ψήφισμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον
 προηγουμένως εἶχε δημοσιεύσῃ εἰς τὸν
 «Νεολόγον» Πατρῶν καὶ βραδύτερον
 ἐδημοσιεύσῃ εἰς τὸν «Ἐρμῆν», ἀλλ' ἠρ-
 κέσθη νὰ τὸ σχολιάσῃ διὰ τοῦ «Δ. Βή-
 ματος» συστήσασα εἰς τὸν Σύλλογον ἀλ-
 λαγὴν τακτικῆς, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν
 τῶν γενικῶν συμφερόντων.

Ἄλλ' ὁ Σύλλογος Ἠλείας, ἔχων διά-
 φορον γνώμην, μὰς ἐξαπέλυσε πρακτι-
 κῶν, τὸ ὁποῖον δημοσιεύοντες—κατ' ἐ-
 πικτικῇ συγκατάθεσιν—εἰς ἄλλην στήλην,
 παραδίδομεν εἰς τὴν κοινὴν κρίσιν.

Ἐκεῖ θὰ ἴδουν οἱ Συνάδελφοι ὅτι,
 ὁ Σύλλογος οὗτος, ὁ ὁποῖος εὐρέθῃ
 μακρὰν πάσῃς ὀργανωτικῆς δράσεως
 κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν, μὴ ἀν-
 τιπροσωπευθεὶς ὡς ἐκ τούτου κατὰ τὴν
 τελευταίαν Γενικὴν μας Συνέλευσιν, ἐκ
 τῆς ὁποίας ἀπορρέει ἡ σημερινὴ Διοί-
 κησις τῆς Ὀμοσπονδίας, ἐντέλλεται
 τὴν Διοίκησιν καὶ τὴν ἐγ-καλεῖ «ἐπι-
 ἰταμότητι!»

Ἄλλ' εἶναι καιρὸς πλέον νὰ σταμα-
 ρήσῃ ὁ Σύλλογος οὗτος εἰς τὸν ὀλισθη-
 τὸν κατήφορον, εἰς τὸν ὁποῖον φέρεται.
 Εἶναι καιρὸς νὰ πληροφωρηθῇ, ὅτι, καὶ
 αὐτός, ὅπως καὶ κάθε ἄλλος Σύλλογος,
 ὅπως καὶ κάθε συνάδελφος, δύναται νὰ
 ἔχῃ καὶ ὀφείλει νὰ ἔχῃ καὶ λέγῃ τὴν γνώ-
 μην του, ἀλλ' ὅτι ἕκαστος ὀφείλει νὰ
 γνωρίζῃ τοὺς στοιχειώδεις κανόνας τῆς
 ἐξουσιαστικῆς ἀπέναντι τῆς Διοικήσεως,
 τῆς ὁποίας τὸ κύριον ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ
 διατηρῇ ἀμετάωτον, ἐφ' ὅσον συνέπεσον
 αὐτὴ νὰ ἐκπροσωπῇ σήμερον τὸν Κλάδον.

Καὶ ἐνα ἄλλο ἀκόμη ὀφείλει νὰ μὴ

(καὶ δύναται νὰ τὸ μάθῃ) καὶ τὸ περιφ-
 ραν ἐνταῦθα διδασκαλεῖον (τὸ λεγόμενον
 τῶν Ρώσσω) καὶ μὰς ἐξέθετε καὶ τὰς
 περὶ τοῦτου ἀπόψεις του, διότι φρονῶ,
 ὅτι εἰς στιγμήν καθ' ἣν ἐπειδιώκομεν τὴν
 ἀναγέννησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν μὰς
 ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοῦμεν τοιαῦτα Ἐκπαι-
 δευτικὰ καρκινώματα καὶ νὰ ρίπτωμεν
 στὸν ἀέρα ἑκατομμύρια.

Θεσ)νικῇ τῇ 25-6-26

Κόρναδος

ἀγνοῇ ὁ ἐν λόγῳ Σύλλογος. Ὅτι διὰ τὴν
 Διοικήσιν τῆς Ὀμοσπονδίας—τὴν ἐκ-
 προσωποῦσαν τὸ πνεῦμα τῆς τελευταίας
 Συνελεύσεως—ζήτημα γλωσσικὸν δὲν
 ὀφίσταται καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι διατε-
 θεμένη αὐτῇ νὰ ἐπιτρέψῃ συζήτησιν ἐπὶ
 τοιούτου ζητήματος ἀπὸ τῶν στήλων τοῦ
 «Δ. Βήματος», ὅπως ἐνετάλῃ νὰ πράξῃ
 ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ἠλείας κ.
 Γιαννικόπουλος.

Ἐπομένως, ἂν ὁ ἐν λόγῳ Σύλλογος,
 ἐπιθυμῇ νὰ συμβάλῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς
 Διοικήσεως, ἢ ὁποῖα συστηματικῶς, ἀλλ'
 ἀθροῦβως, ἐργάζεται διὰ τὴν πραγμα-
 τοποίησιν τῶν προγραμματικῶν ἀποφάσεων
 τοῦ Κλάδου, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἀλλάξῃ
 —καὶ συνιστῶμεν τοῦτο διὰ τελευταίαν
 φορὰν—τακτικὴν καὶ νὰ μὴ παρεμβάλλῃ
 ἐμπόδια εἰς τὸν δρόμον τῆς, ἀναλαμβά-
 νων τεραστίας εὐθύνας, τὰς ὁποίας οὐτε
 ἡ Διοίκησις, ἀλλ' οὐδὲ ὁ Κλάδος εἶναι
 διατεθειμένος νὰ συμμερισθῇ.

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως)

**Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
 ΛΑΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ**

Εἰς τὸ φύλλον τοῦτο συνάπτεται ἐκ-
 κλησις τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκθεσί-
 ν τῆς Ἀρχαῖας, καὶ θὰ ἔχῃ τύπον λαϊ-
 κοῦ πανηγυριοῦ καὶ θὰ γίνῃ τὸν Μαῖον
 τοῦ 1927 μαζί με τὴς «Δελφικῆς ἐστῆς»
 στήν ὁμώνυμον κομπόζιν, κλησίον τῶν
 Δελφῶν.

Μὰ αὐτὴν ἡ ἐπιτροπὴ παραναλεῖ τοὺς
 ἰδιώτας καὶ τὰς κοινότητας νὰ στελεχου-
 ν κριτόντα τῆς τοπικῆς τῶν τέχνης, γιὰ
 ἐπιτυχίαν τῆς Ἐκθέσεως ἢ ὅμοια ὠρεμά-
 σθη «Ἐκθεσις τῆς ἑλληνικῆς λαϊκῆς
 χειροτεχνίας», διὰ νὰ κοινοῦθῇ ὁ εἰδικὸς
 αὐτῆς χαρακτήρ.

Δὲν ζητεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ μετ' ἐκθε-
 σιν αὐτὴν νὰ δείξῃ τι μπορεῖ ἡ Ἑλλὰς
 νὰ δημιουργήσῃ στήν τέχνην, καὶ ἔχει
 τόσας ἀπαιτήσεις, ἀλλὰ θέλει μόνον νὰ
 φανερώσῃ καὶ στοὺς ξένους καὶ στοὺς
 δικούς μας, ἀκόμη τι μπορεῖ ὁ Ἑλληγι-
 κὸς λαὸς νὰ παραγάγῃ.

Θελεῖ νὰ γίνῃ γνωστὴ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ
 κρίσις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ μέσα
 στοὺς ἀγῶνας γιὰ τὴν ὑπερῆξιν του, μπο-
 ρεσε νὰ εὐρῃ πνευματικὴν κατηγορίαν,
 δουλεύων μετ' ἐν καρδίᾳ του καὶ τὰ πῶ
 ἀσύμματα ἀντικείμενα τῆς καθημερινῆς
 του ζωῆς.

Θελεῖ νὰ ἐξυψώσῃ τὸ ἔθνικόν φρόνημα
 στοὺς Ἑλληνας χωρικοὺς γιὰ τὴν τέχνην
 του καὶ νὰ τοὺς κάμῃ νὰ καταλάβουν
 τὴν σημασίαν, καὶ πρέπει νὰ διδῶν στὰ
 κριτόντα των, πῶ μποροῦν νὰ γίνουν
 ἀξιόλογοι χειροτεχνήματα γιὰ νὰ μετα-
 κωλυθῶν.

Τὸ «Δ. Βήμα» Συνιστᾷ ἐνθερμὰ στοὺς
 κ. κ. συνάδελφους ν' ἀντιληφθῶν τὸν
 ἔθνικόν σκοπὸν τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς, καὶ
 νὰ γίνουν κήρυκες τῆς ἰδέας καὶ ἐνθερμοὶ
 ὀκοστηρικαί, παροτρύνοντες μετ' ἄλογα
 καὶ ἔργα τοὺς βιοτέχνας, τοὺς ἀγρότας,
 τὴς κεντήστρας, τὴς ὑφέντρας κλπ. γιὰ
 νὰ λάβουν μέρος στήν ἐκθεσίον στέλλον-
 τες τὰ κατάλληλα δημιουργήματά των,
 γιὰ νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ ἐκείνη ὀλοκληρῆ
 ἡ Ἑλληνικὴ λαϊκὴ τέχνη.

—Τὸ «Δ. Βήμα»—

Ἡ ἀληθινὴ πίστις εἰς τὸ ἔργον μας
 θὰ διαλύσῃ κίνας καὶ θὰ παραμε-
 ρισῇ ἐμπόδια, θὰ μὰς ἀποδώσῃ τὰ δι-
 καιὰ μας καὶ θὰ μὰς ἀνυψώσῃ.

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ Η. ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Επί των άλλων σημείων, επειδή ετονόουσαν άρκετά από τους προλαλήσαντας, δέν έπιμένο. Συμφωνώ μαζί τους πλήρως και ως προς τό έπιστόδιον Μαρσαλείου και κοί ως προς τό ζήτημα του Έθνικού Συνεδρίου, πολύ δέ περισσότερο ως προς τόν υπερβολικόν φανατισμόν εις τό ζήτημα της γλώσσης και τέλος ως προς τό Διδ. Βήμα, ότι δηλαδή ή στάσις της Διοικήσεως δέν ήτο ή ένδειξιμένη και πρόσουα.

Όπου άφορά δέ τά μέτρα τά οποία έπρότειναν ότι έλαρκε να λάβη ή Διοίκηση της Όμοσπον. κατόπιν της παρουσιασθείσης δυσσαρέστου καταστάσεως, λέγω ότι ύπείλε ή Διοίκηση προτού προβή εις τήν σύνταξιν ύπονημάτων και έναρξιν δράσεως προς πρόληψιν των αντίδράσεων κλπ. να έρωτηση τους περιφερειακούς συλλόγους να στείλουν αι διάφορα κατηγορία τής άποψείας των και σύμφωνα με έκείνας να συνταχίστ τά άνεργείας της. Κατόπιν δέ ύπείλε εν άνάγκη να καλέσει και έκτακτον συνέλευσιν.

Κοτίνης (Ναυπακτίας). Όφελω να δηλώσω εις τό Συμβούλιον ότι δέν έλαβον γνώσιν της έκθέσεώς του και ύφελω επίσης να δηλογοίσω εις ήμεις ότι δέν είμαι προκατειλημμένος έναντίον του. Όφελω να τονίσω προς Όμεις ότι τρέψω απόλυτον έκτίμησιν εις τά πρόσωπα, τά οποία άπετέλουν έως τώρα τήν Διοίκησιν τής Όμ. μας. Τόν κ. Προέδρον δέν τόν γνωρίζω προσωπικώς. Τόν κ. Αιμητηράτον τόν γνωρίζω καλά ώς χειριστήν του λόγου έξαιρέτων και ώς άνθροπον τών γραμμάτων. Τύχη ύμωσ δέν έχομεν έλεγον προσώπον, αλλά έλεγον τής Διοικήσεως. Όλοι είμαστε σύμφωνοι ότι ή Όμ. είναι τό ιερόν τέμενος, εκει όπου έχομεν ένυπαθύη τήν ιερτέρα μας πράγματα. Δι' αυτό ό έλεγχος τών προσώπων μπορεί να γίνεται με λιγώτερο πάθος. Καί έγω διά τό Α. Σ. έχω δύο ούσ ύψη και ύψισμένα σημεία. Τis λεπτομερείας τας όποιας ήκούσαμεν δέν ήτο δυνατόν τό Συμβούλιον να προλάβη. Τά διάφορα παράπονα τών διαφόρων κατηγοριών δέν είνε δυνατόν να θεραπευθώσι διά μίτζ. Όφελω προς τιμήν του συμβουλίου, πριν εισέλθω εις τό παθητικόν άδού, να τονίσω τήν άνδρικήν στάσιν αυτού προς ύψισμένους συλλόγους πρωτοβαθμίων οίτινες έξήγησαν διά μίτζ ένέργειάς να τορπιλλίσουν τήν Όμ. μας. Προς τιμήν κύριοι, τών Ναυπακτιών πρωτοβαθμίων ούδέεις έξ υμών ήτο με τό μέρος των.

Φωνά. Παράβ. Μαράβ.ο.

Κοτίνης. Λίω λοιπόν είνε τά ουσιάδη σημεία. Πρώτον του Μαρσαλείου τό όποιον άρκετά οι κύριοι Συνάδελφοι άνέπτυξαν. Ύπείλε τό Συμβούλιον να περμύνει τήν άποράν του κ. Αίμψια. Λείτερον ζήτημα είνε τό γλωσσικόν. Όλοι ύφελωμεν να δηλογοίσωμεν ότι είμαθε δημοτικιστάι. Καί παραβύλλω Κύριοι, τή **Φοιτητική Σύνορον** τό καθαρό όργανο τών δημοτικιστών με τό **Διδασκαλικό Βήμα** και προηγείται τό **Δ. Βήμα** του κυρίου όργάνου. Αυτό είνε ανακόλουθον. Άλλωστε δέν έδέσαμε ως σκοπόν τής Όμ. μας, να προνηται εις τό γλωσσικόν αλλά τήν ήθικην έξύψωσιν του κλάδου και όχι να συνείρωμε κάθς ύλικόν και ήθικόν συμφέρον άπάνω εις τό γλωσσικόν τό όποιον οι πάδες έλ τό διαμορφώσουν. Καί πρώτον τίθεται ένώπιον ήμϊν τό έρώτημα : έίλαψε τήν ήθικην και ύλικήν έξέψωσιν του κλάδου ή μονόπλευρος και πεισμων δημοσιογραφική γλωσσική πολιτική του συμβουλίου; Δευτερον : ή πολιτική του συμβουλίου ή υψιτερή και πεισμων εις τινες συλλόγους οι όποιοι έξήγησαν δικαία πράγματα (όχι εις τούς έκείνους θέλω), ήτο ή υψιτερή; Σείς κ. Συνάδελφοι άνεπαρέυστος δώσατε τήν άπάντησιν κατά τήν ύψη της ψηφηφορίας, δηληλαγμένον παντός έσωτερικού έπηρεασμού. Έχω να κίμω και μίαν ύστασιν. Εις τήν μέλλουσαν διοίκησιν πρέπει να αντιπροσωπευθώσι ήτοι οι κλάδοι, διότι

κατά σύμπτωσιν τό συμβούλιον μας άποτελείται από 5 μετεκπαίδευμένους, πριμψα, όποιοι ενε μονόπλευρον.

Μαυροχαλυβίδης (Έδέσης) Κύριοι Άντιπρόσωποι Ό κ. Προέδρος τής Όμ. μας εν τή λογοδοσία του διά τήν συμβολήν των περιφερειακών συνδέσμων εις τόν άγώνα του κλάδου, έκαμε μίαν κατατακτικήν κλίμακα άναλόγως της δράσεως ένός έκάστου. Τά παρήκονά του διά τόν σύνδεσμον Έδέσης, τόν όποιον έχω τήν τιμήν να αντιπροσωπεύω, συνιστανται εις τό ότι δέν ένήργησε διά τήν ευρύτερον κυκλοφορίαν του **Δ. Βήματος**. **Δ;** μοι έπιτραπή να δικαιολογηθώ.

Διά τούς γνωρίζοντας Γεωγραφίαν, ή Έδεσσα εύρίσκειται μεταξύ Θεσσαλονίκης και Φλωρίνης, δηλ. μεταξύ τών δύο έκείνων συλλόγων, οίτινες κάπως ζωηρότερα έξεδήλωσαν τόν πόνον, τόν όποιον συννηθάνοντο κίπως βαλθεί εκ της μειονεκτικής θέσεως, ήεις τούς έδίδοτε εκ του καταρισθέντος νομοσχέδιον. Λεδομένου δέ ότι, εις τήν περιφέρειαν αυτήν, τήν μεγάλην πλειψηφίαν κατέχουν οι γυμνασιασταί, ήτο έκόμμεον τό πνεύμα τής συναρσεστικής να έξήκοικ επίδρασιν και εκ' υτών. Ό αντίκτυπος δέ ούτός ήτο τέτοιος, ώστε ό σύλλογος διέτρεξε κρίσι ένσωτερικήν, ήεις έφθισας και μέχρι τής διαλύσεως άκόμη, ή τής άσπακείσεως εκ αυτού τών εκ γυμνασίων συναδέλφων, οίτινες ως προεπίκομεν άποτελοϋν τήν μεγάλην πλειψηφίαν. Χάρις όμως εις τήν σύνσιν τής Διοικήσεως του Συλλόγου προελήθησαν πολλά άτομα και ό Σύλλογος παρουσίασεν άρκετήν δραστη, κινήσας εις έξέγερσιν όλα τά σωματεία της πόλεως κατά τόν γνωστόν άγώνα τών προβαλλομένων οικονομϊών, τήν όποιαν δυσηχώς ό κ. Ρουζωίτζ δέν άνέφερον εις τήν λογοδοσίαν του. **Δ;** είνε. Λέν είνε και πολύ ασυβήτον αυτό. Διότι δέν έργαζόμεθα διά να έπινυόμεθα. **Ηδη** άς έλθωμεν εις ένα άλλο σημείον, τό όποιον άποτελεί τό ίδιύζον μέρος του έλέγχου μας.

Εις τήν περιφέρειαν τήν δική μας, μεταξύ τών άλλων κατηγοριών τών διδασκάλων, εργάζονταν και τινες άπόφοιτοι του Ιεροδιδασκαλείου Σιάμου, οίτινες ειρήσθω εν παρόδω καθ' ύλην τής Έλλάδα είνε μόλις περι τούς όθδοικοντα.

Οι κύριοι αυτοί δινύμει του νόμου 103, ειχον άναγνωρισθώ ως πρωτοβάθμιοι δημοδιδασκαλοι και ύψηροτάδων από τόν 1914 μέχρι του 1922. Κατά τό μακρόν αυτό διάστημα, συναισθανόμενοι βιβήατα τό άδίκημα, όπου τούς έγένετο, κατήλθον εις άγώνα άντισον και άχαριν και μειά προσπαθείας ύπερνωθόκοικ έπέτυχον δικαιοσύνης διά του νόμου 2858, διά του όποιου άνεγνωρίζοντο επί τή βάσει του πτυχίου των ως ίσοι με τούς άλλους άποφοιτους τών εκ αύτοτελών διδασκαλείων, και οι άριστοι εκ αυτών, κατόπιν ειδικής γνωματεύσεως του νομικού συμβουλίου του ύπουργείου της Παιδείας και τών Οικονομικών, άνεγνωρίζοντο ως πρωτοβάθμιοι. Διά τήν κατηγορίαν δέ αυτήν τών διδασκάλων άπησχολήθησαν και προγενέστερα συνέλευσεις, συντείνουσαι εις τήν άπόδοσιν του δικαίου.

Τό Ιστορικόν αυτό, κύριοι αντιπρόσωποι, έκρινε επάνωγκες να προτάξω διά τόν έξής, κατ' έμ έ σπουδαίον λόγον : Εις τό καταρισθέν και μη δημοσιευθέν νόμοσχέδιον τής διαβαθμείσεως μας δέν έτέθη διάταξις σχετική με τού, άποφοίτους τών Ιεροδιδασκαλείων Σάμου και Κρήτης. Σε υπέας, κατά τας κειμένους διατάξεις και κατά τας διατάξεις του νέου νομοσχέδιον, οι έν λόγω άπόφοιτοι άκολούθησαν τήν τύχην των λοιπών εκ αύτοτελών διδασκαλείων συναδέλφων των. Τούτων ούτοι : έχόντων, μίαν ύραφαν ήμέρον άνεγνωσμεν εις τό **Διδ. Βήμα** και εις τήν στήλην τής άλληλοφίας, άπάντησιν τής Διοικήσεως εις κάποιον Ιεροδιδασκαλικόν εις Δολιανά, έρωτήσαντες, ως φαίνεται, διά τήν κατάταξιν των κατά τό νομοσχέδιον, εν τή όποιή έξεδήλωτο εις αυτών, φει ή θέσις του ήτο έκείνη ήν κατέχον και οι άπόφοιτοι των

λοιπών Ιερατικών σχολών, δολ. έπρεπε να ύποση δοκιμασίαν. Ό σύνδεσμός μας ένδιαφερόμενος άμεσώτατα, διότι ύψηροτάδων καθ' αυτώ Ιεροδιδασκαλισταί, έκαμε μακροσκελής τηλεγράφημα διά του όποιου ζητούσε σχετική πληροφορία διά τήν κατάταξιν και προαγωγήν αυτών. Καί εις ήμεις επάνω κάτω έδόθη ή αύσι άπάντησις ήεις έδόθη και εις τόν άπόφοιτον του Ιεροδιδασκαλείου Βελλίας εις Δολιανά. **Ητο** δέ έποχή, καθ' ήν διεξήγετο ή πόλη μεταξύ της Διοικήσεως και του Έκκλησιαστικού Τμήματος του Ύπουργείου.

Κατόπιν τής τουαύτης καταδικαστικής γνωματεύσεως του κ. Προέδρου τής Διοικήσεως, γνωματεύσεως καταούσης άπασας τας προγενεστέρας προσπαθείας και τούς άγώνους και άφαιρούσης διά μίτζ μονοκονδυλικής δικαιοματα κετημένα κατόπιν θυσιών κολοσιαίων (συντέλεος μάλιστα διά τήν άπόκτησιν των όχι όλίγων και ό κ. Ρουζωίτζ), έιρηκόλυθησε μακρά άλληλογραφία μεταξύ του σύνδεσμου μας και τής Διοικήσεως. Μίτην εκκαλεσθημεν τόν νόμον 2858, μίτην άπεστείλαμεν άντίγραφον της γνωματεύσεως του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου. Ό κ. Ρουζωίτζς έπέμμεν εις τήν άπορίν του.

Ό κ. Ρουζωίτζς μόλις χθές εις κάποιαν άνεπίσημον συνέλευσιν κατώθωσε να εισδόση εις τό πνεύμα του νόμου και να άνεγνωρίση ότι επλανήθη και ότι συνέβη παρεξήγησις, διότι λόγω τών πολλαπλών ύποχλώων του δέν ένεβαύουν εις τά γραφόμενά μας.

Άλλ' ή παρεξήγησις αύτη ήτο συμφέρονσα από όμοσπονδιακή, από οργανωτική άπόψωας; Όχι. Έδηλητηρίσας και άποκαρδίως τώσαν τούς φιλοτίμους συναδέλφους, οι όποιοι διερωτάντο μήπως ή Όμοσπονδία είνε τεταγμένη να άφαιρη κετημένα δικαιοματα, ή να συγελή εις τήν προαγωγήν αυτών :

Επί του προκειμένου παρακαλώ τόν κ. Προέδρον τής Διοικήσεως να δηλώση κεί έπισήμως και να σημειωθώσιν εις τά πρακτικά, ύμω περι τής πλάνης του χθές έπισήμως έδηλώσε, προς άποκατάστασιν της γαλήνης των ένδιαφερομένων φιλοτίμων συναδέλφων Ιεροδιδασκαλιστών.

Και προχωρώ.

Ό κ. Προέδρος τής Όμ. μας λογοδοτών παρέσθησε τήν διοίκησιν επί εν έτος μαρτυρήσαν τόν σταυρικόν του μαρτυριον θάνατον και άγωνιζόμενην ταχύν άγώνα διά τήν προαγωγήν των συμφεροντων του κλάδου και επέτρεψε τήν εϋθύνην τής μη τελειώσεως της προαγωγής αυτών εις τόν κλάδον, ίδίως εις μίαν μερίδα, τήν όποιαν παρουσίασεν ως αντίδράσανσα έγκληματικώς. Τά αλοθήματα δέ τά οποία ήσθάνονμεν καθ' ύλην τήν διάρκειαν τής λογοδοσίας του ήσαν αλοθήματα πόνου και λύπης. Δέν θέλω να άμφισβητήσω τήν ειλικρίνειαν ήεις τόν χαρκατηγίσει. Άλλ' ως μοι έπιτρέψη ό σωμαθής κ. Προέδρος να ανατρέξω εις τά αίτια, διότι εις τά άποτελέσματα είμαθε σύμφωνοι. Καί όχι εις όλα τά σημεία τής λογοδοσίας, αλλά πρό παντός εις τό Έκπαιδευτικόν, έν συνδυασμώ με τό οικονομικόν και ως πν δυϊ λόγια γι' αυτό. Κύριοι Άντιπρόσωποι, είν είνε άληθές ότι διοικει σημαίνει προνοειν και προλαμβάνει άτομα, και όχι δημοουργειν τοιαύτα, δέν βλέπω, δέν άντιλαμβάνομαι δυστυχώς να έκανε τό ίδιο και ή Διοίκηση. Κακά είνε τά ηρώματα. Τά σφάλματα όχι πάντα στή νύρη. Έκαμε και ή άντίδρασις τής χαλάρωσής της, αλλά έπαιξε και ή Διοίκηση τό ρόλο της ύστοχη. Τό σπουδαιότερο σφάλμα τής Διοικήσεως τό εύρίσκει ή Έδεσσα στούς γλωσσικοεκπαιδευτικούς άγώνας, τούς όποιους ύστοχη έδημιούργησε και διεξήγαγε μετά πείσματος και φανατισμού μη δικαιολογημένον εκ της αντίληψεως ότι δέλει να άφήση έκθέτους ληφθείσους άποφάσεις, ών έσβηθη έκτελεσής. Τής αυτής έσφαλμένης άρχής έπομένη ή Διοίκηση και μη δημοσιεύουσα και τός γνώμας της μειωηφίως έμεγάλωσε τήν εν σπαργάνως εϋρισκόμενην αντίδρασιν, καταλήξασιν εις τό άντίθετον άκρον, και έτσι, άπ' ένός μεν ό κλάδος παρουσιαζέτο διηρημένως ένδοκλιδικώς, άπ' έτέρου δέ παρουσιάσθη ως άντικειως άντιμέτωπος των προϋζιτιμένων ύψηροίων

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ, ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Εκδίδεται κατά Κυριακήν

DIDASCALICON VIMA, (TRIBUNE D' INSTITUTEURS)

Organe officiel de la Fédération, d' Enseignement de Grèce Bureaux : 27a, rue Dellgeorgi Athènes

Συνδρομή ετησία δραχ. 40 Διά τὸ ἐξωτερικὸν » 65

Ἐπιστολαὶ καὶ ἐμβάσματα πρὸς :

« Διδασκαλικὸν Βῆμα »,

Δηληγιώργη, 27α Ἀθήνας

Ἀγγελαί—Καταχωρήσεις δ δρ. δ στίχος.

του με τους προσωπικούς αγώνες και τις προσωπικές αντεγκλήσεις, τους όποιους διεξήγαγε με τους τυχόν αντιπρονούντας. Και από το σημείο αυτού αρχεται το μαρτύριον του κλάδου επί του οικονομικού επιπέδου. Ποία γλώσσα οὐς παρακαλώ ἐκινδύνευε να χάσῃ και την όποιαν προσπαθοῦσε να την περιώση το δημοσιογραφικόν μας όργανον μετά πεισματος ἀδικαιολογήτου; Αὐτή ἢ ὅπρια εἶνε ζυμωμένη εἰς τὰ κόκκαλα του Ἑλληνικοῦ λαοῦ; Αὐτή ἢ ὅπρια ἐκδηλοῦται εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τῆς Ἑλληνικῆς γῆς παντοῦ, όπου και ἂν γράφεται; Αὐτή ἢ ὅπρια εἶνε ἡ πραγματικότης; Κύριοι, τὴν γλώσσαν αὐτήν κανεὶς δὲν εἶχε τὴν δύναμιν να τῆν ἀφαιρέσῃ, ἀλλ' οὔτε και να τὴν μεταβάλῃ βίαιως. Ἡ γλώσσα δὲν πλάττεται οὔτε και ἐπιβάλλεται διὰ τῆς βίας. Αὐτὴ ἐξελλοσεται βραδέως μὲν, ἀλλ' ἀσφαλῶς. Ἡ γλώσσα ὡς εἶχε τώρα εἶνε κράμμα καθαρνοποισιάνικο και δημοτικιστικόν. Ἐχει δυὸ πλευράς, εἶχε δυὸ πόδια, σὰ ὅποια στηρίζεται. Ὁ στηρίζων αὐτήν ἐπὶ του ἐτέρου μόνον, εἶνε μονόπλευρος. Εἶνε φανατικὸς και ἀσφαλῶς πέφτει ἔξω. Καὶ ἡ Διοίκησις με τὸ φανατικόν της μὸφ φαίνεται μὲς ἔπεσε ἔξω. Φάνηκε πὸς εἶχε ὅλας διαφορετικῆς κατεῦθυνση και ἀντίληψεις, τὰς ὅπριας ἦθελε τὰχα να ἐπιβάλῃ ο' ἐκνήσους ἀπὸ τοῦς ὅποιους ὁκλάδος περιέμενε δικαιοσύνην.

Ἀκολουθεῖ

ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπὸ τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Δημοσ. ὑπαλλήλων ἀπεστάλη πρὸς τὸ « Διδασκαλικὸν Βῆμα » ἡ κάτωθι ἀνακοίνωσις :

Ἡ Συνομοσπονδία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος, ἀναγνωρίζουσα ὅτι αἱ ἀποδοχαὶ ὅλων τῶν μισθωτῶν του Κράτους δὲν εἶνε ἀνάλογοι πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς, θὰ ἐβλεπε συμπαθῶς τὴν προσπαθειαν παντός κλάδου πρὸς βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν του. Ἀλλὰ τὰ δημοσιευθέντα κατ' αὐτὰς ὅτι οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἀμείβονται περισσότερον τῶν στρατιωτικῶν μόνον ὡς εὐφροναία δύναται να λεγθῶσιν!

Καίτοι τόσον ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις, ὅσον και ἡ Κοινωνία γνωρίζουσι καλῶς τὰ πράγματα, ἡ Συνομοσπονδία ἐπιφυλάσσει να ἀποδείξῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος δι' ἐμπεριστατωμένης μελέτης και συγκριτικῶν πινάκων ποῖος τῶν κρατικῶν κλάδων τυγχάνει τῆς στοργῆς τῆς Πολιτείας.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Συνομοσπονδίας)

Ἡ ἐπαγγελματικὴ και οικονομικὴ ἀποκατάστασις του δημοδιδασκάλου θὰ περαιώσῃ συντομώτερα το ἔργον σου, Κύριε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Τὸ ἐπιδροθὲν ὑπόβηθημα εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας

Εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, σταν πέρασε ἀπ' τὴν Καβίλλα στίς 27-11-26, παρουσιάσθηκε τὸ Διοικητ. Συμβούλιον του Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου Καβάλλας και τὸν προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς. Μαλιστα κατέθεσε και γραπτὴ τὴν προσφώνησιν.

Κύριε Πρόεδρε,

Οἱ Δημοδιδάσκαλοι Καβάλλας αἰσθάνονται μεγάλη χαρὰ σήμερα που ἀξιωνονται να προσφωνήσουν με τὸ «καλῶ-ῤορίστε», τὸν α' Πρόεδρον τῆς νεαρῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἡ χαρὰ των εἶνε ἐξαιρετικὴ, διότι ὁ κ. Πρόεδρος εἶνε ἀπὸ ἐκείνων τοῦς ἀρχηγούς και τοῦς Ἑλληνας, εἰ ὅποιοι δὲν περιορίζονται μόνο σὰ λόγια ἀλλὰ δημιουργοῦν και ἔργα. Οἱ Δημοδιδάσκαλοι τῆς Καβάλλας οὐς ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνην των, διότι με τὴν δημοσίευσιν του Λιατάγματος τῆς διαβαθμίσεως αὐτῶν, ἐδιώξατε τὸν βαρὺν ἐπιβλήτην ὁ ὅποιος ἐπέτρεπε τῆ στήθῃ ὁλοκλήρου του κλάδου, και διὰ τῆς ἐγγενούς ἀμύλλης, ἡ ὅπρια λόγω τῆς προωγῆς θὰ ὑπάρχη εἰς τὸν κλάδον, ἐξυψώσατε ὁλοκλήρου τὴν λαϊκὴν ἐκπαίδευσιν. Ἐλπίζουσι ἤδη, ὅτι γρήγορα τὴν ἠϊκὴν ἀποκατάστασιν θέλει ἀκολουθήσει και ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυσις του κλάδου διὰ τῆς στοργῆς και τῶν ἀντιστοιχῶν μισθῶν.

Σὺς παρακαλοῦν μόνον α) Νὰ ἐνίσχυσετε τὸν ορθεστικῶν Μητροπολίτην μας και τὸ ὑπ' αὐτὸν Ταμεῖον Ἐκπαιδευτ. Προνοίας, εἰς τὰς ἐγγενεὶς τὸν προσπαθείας ὑπὲρ ἀνεγέρσεως διδασκητῶν ἐν τῇ πόλει μας, ἡ ὅπρια εἶχε τρομερὰν ἑλλειψιν τοιοῦτων. Τὰ παιδιὰ του λαοῦ ὡσὸν πασιὰ ἵνασι στυβιγμένα εἰς ἀκατάλληλα τὸ πλεῖστον κτίρια, και τὰ πλεῖστα τούτων, μὴ ὑκαρχόντων σχολείων γυρίζουσι εἰς τοῦς ὁρόμους. Φυσικὰ και μὲσα εἰς τὰ σχολεῖα λόγω του συνωστισμοῦ, ὅλα θὰ γίνουσι καχεκτικά, και ἐπιρροπὴ εἰς τὴν σωματικῶν και τὴν ἀναμίαν ἐξαιτίας τῆς βραδείας δηλητηριάσεως των. Σὺς παρακαλοῦν λοιπὸν, ὅπως χάριν του πραγματικῶν συμφέροντος του ἔθνους: τὸ ὅποιον μόνον με ἐκπαίδευσιν καλὴν, διδασκτῆρια ὕγεινά και διδασκάλους καλοῦς δύναται να προσοδέσῃ και ὄρθρη δημοσιογικὰς, στρέψετε ἐπιμελέστερον τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως παραλλήλως με τὴν ἄλλην ἀναδημοσιουργικὴν τῆς ἐργασίας και εἰς τὴν ἀνεγερσιν διδασκητῶν και τὴν ὁρφήσιν καταλλήλου προσωπικῶν διὰ τὴν λαϊκὴν ἐκπαίδευσιν, διότι τὸ ὑπάρχον εἶνε τόσον ὀλιγότερον του ἀπαιτουμένου. β) Ἀπὸ συναδελφικῆν ἀλληλεγγύην ὁρμόμενοι λαμβάνουσι τὸ θάρρος και οὐς παρακαλοῦν θερμῶς, ὅπως εὐδοκίσητε να ἀνακληθῇ ἡ ἀπόλυσις τῶν 5 μελῶν του τῶος Δ. Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας, ἡ ὅπρια τοῦς ἐπεβλήθη ὡς τιμωρία πειθαρχικῆ. Ἡ τιμωρία αὐτὴ φρονούμεν, ὅτι ἴτε πολὺ σκληρὰ, διότι διὰ τῆς δημοσιεύσιν του σημερινοῦ διατάγματος: τὸ ὅποιον τόσον ἐξυψώσῃ τὴν λαϊκὴν ἐκπαίδευσιν ἐκείνοι ἡ γονίσθησαν ἐπιζήλιως και ὅτι ἐπράξαν, τὸ ἐπράξαν ὡ: ἐντολοδόχοι, ἐκτελοῦντες ἀποφάσεις Ἐν. Συνελεύσεων του κλάδου και πρὸς τὸ συμφέρον τῆς λαϊκῆς ἐκπαίδευσως. Καὶ ἂν ἡ Ἡ' Ἐνικὴ Συνέλευσις τῶν Δημοδιδασκάλων, ἡ ὅπρια τοῦς ἐξέφρασε ἐμπιστοσύνην διὰ μεγάλης πλειοψηφίας, τοῦς παρεμέρισεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς τῶος Διοικήσεως, τὸ ἐπράξε μόνον και μόνον, διότι οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐν τῇ πλειοψηφία των ἐπίθυμουν ἂν συνεργάζωνται με τὴν ἀνωτάτην αὐτῶν προϊσταμένην ἀρχὴν. Ἄν δὲ οἱ δημοδιδάσκαλοι εἰς τὰς Ἐνικὰς των Συνελεύσεις ἀπὸ τὴν πεῖραν των και τὴν μελέτην των διαφόρων προβλημάτων του λαϊκοῦ σχολεῖου κατέληξαν εἰς ὀρισημένα συμπεράσματα και βότερα ἀπὸ ἐξωνυμιόμενας συζητήσεως ἔλαβον διαφόρους ἀποφάσεις, ἀναγνωρίζουσι, ὅτι ὡς ὑπάλληλοι τίμιοι και εὐνοειδῆται, δὲν μπορούν παρὰ να σέβωνται τὰς διατα

γὰς του Κέντρου και να ἐκτελοῦν αὐτὰς, προσπαθοῦντες ὁμως νομίμως να πείσουν τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν περὶ τῆς ὀρθότητος των ἀντιλήψεων του κλάδου. γ) Σὺς παρακαλοῦν οὐς, ὁ ποῖος ἐκλείσατε μῆσα στὴν ψυχὴ σας τὴν Ἑλλάδα, ὅπως ὁ Σολωμός, να μὴ ἐπιτρέψετε να ἐξορισθῇ ἀπὸ τὸ δημοτικὸν σχολεῖο ἡ Δημοτικὴ γλώσσα, διότι δὲν πιστεῖτε ὅτι ἡ γλώσσα του λαοῦ μας, ἡ ὅμιλουμένη εἶνε πλημμελής, βλάβηρος, χυδαία και διεσφαρμένη ἀφοῦ τὸ ἐναντιον βεβαίουν ὅλοι οἱ γλωσσολόγοι, λέγοντες, ὅτι ἡ ὅμιλουμένη ὑπὸ των Ἑλλήνων γλώσσα εἶχε τόσα προσόντα, ὥστε ἂν καλλιεργηθῇ, θὰ γίνῃ ἡ καλύτερα γλώσσα τῆς Εὐρώπης. Ἄπ' ἐναντίας βλέπομεν ὅτι αὐτὴ, μόνον ἡλκέρσιος και ἐνεπνευσεν Ἑλληνας μεγαλοφρεῖς και ποιητὰς μεγαλοφρερούς, τὸ Σολωμό, τὸ Βαλαωρίτη, τὸν Παλαμά, τὸ Μαβίλην ὁ Δραγοῦνη, τὸν Καρκαβίτσα. οἱ ὅποιοι ἐκίρηνον ὅτι με αὐτὴν που ἐργαζων τὰ ἀθάνατα ἔργα τους, γιὰ τὰ ὅποια οἱ ξένοι τοῦς τιμοῦν περισσότερο ἀπὸ μας, μόνο μ' αὐτὴ μορεῖ να μορφωθῇ Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐκολώτερα, καλύτερα και ἀποτελεσματικώτερα, και τότε μόνον θὰ διαπλασθοῦν Ἑλληνικῆς ψυχῆς και χαρακτῆρες, ἂν μ' αὐτὴν, μελετηθῇ ὁ ἀρχαῖος μας Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, παράλληλα με τὴ νεοελληνικὴ παράδωσι και ζωῆ. Βλέπομεν, ὅτι και τὸν ὄνειρωδῆ ἀρχιστρατήγη του Ἐβρου, αὐτὴ δυὸ φορές του ἡλκέρσισε τὰ στήθη και τὸν ἐνεπνευσεν, ὅταν ἡ ψυχὴ του ἐξεχειλισμένη ἀπ' τὸν πόνο τῆς ἀδίκου εἰρήνης θέλησε να μιλήσῃ στὸ στρατὸ του Ἐδνου: και προχτῆς ἀκόμα, ὅταν ἀγματοειμένος ἀπ' τὴν τακτικὴ των παλααιοκομματικῶν πολιτικῶν και τὴν ἀντίδραση, θέλησε να εἰσέλθῃ εἰς τὰ βαθύτατα τῆς ψυχῆς του λαοῦ γιὰ να καταλύσῃ τὴ σαπίλα των, σ' αὐτὴν ἐδημοσίευσεν τὸ διαγγελμὰ του.

Κύριε Πρόεδρε.

Ἡ ἀνάγκησις τῆς ἀπόλυσεως των 5 μελῶν τῆς τῶος Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας, θὰ ἐπισπασῇ ἀμέριστον τὴν εὐγνωμοσύνην του κλάδου, ἡ δὲ παραμονὴ τῆς δημοτικῆς εἰς τὸ λαϊκὸν σχολεῖον θὰ οὐς περιβάλῃ με τὸν φρωστῆφατον ἐνὸς Ντάντε, ὁ ὅποιος τὴν ἔως τότε περιφρονημένην και χυδαίαν θεωρουμένην γλώσσαν του Ἑταλικῶ λαοῦ ἀνήγαγεν εἰς Ἐθνικὴν γλώσσαν, και θὰ οὐς προσθέσῃ ἄλλους τόσους τίτλους ὁδῆς και τιμῆς ὡς δημιουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως, διότι μόνον με γλώσσαν ἡ ὅπρια χρησιμοποιεῖται εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς και δύναται να ψουῖσῃ ὅλας τὰς χορδὰς τῆς ψυχῆς (και του νοῦ και τῆς καρδίας) δύναται να χωρήσῃ ἔμπροσ και να μεγαλοουργῆσῃ κάθε Ἐθνος και ὅχι με τεχνητὴν και νεκρῶν, ἡ ὅπρια διχοτομεῖ τὸ ἐγὼ κάθε Ἑλληνος και ἡ ὅπρια ἐχρεωκόπησε τελειῶς εἰς τὴν ποίησιν, τὸ διήγημα, τὸ δράμα, ἡδη δὲ και εἰς τὴν ἐπιστῆμην ἠρχισεν να ὑποχωρῇ ἀφοῦ κανεὶς λόγιος Ἑλλην δυνάμενος να διεκδικήσῃ τίτλους λογατέχνου, δὲν γράφει πλέον εἰς αὐτὴν.

(Ἀκριβὲς ἀντίγραφο)

Καβίλλα 28 Ἰουνίου 1926

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Κρημιτσῆς.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Π'ΕΒΕΖΗΣ

Δ'. Τακτικὴ Ἐν. Συνέλευσις

Τὴν 24ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἐγένετο ἐν Πρεβέζῃ ἡ Δ' τακτικὴ Ἐνικὴ Συνέλευσις του Διδασκαλικοῦ Συλλόγου.

Κατὰ ταύτην ὁ Πρόεδρος βλέπων τὴν ἀδιαφορίαν των διδασκάλων τῆς περιφερείας να ὀργανωθῶσιν, ἐκατηχέρισε τὴν στάσιν των ταύτην και συνέστησεν εἰς τὰς συνειδητὰ μέλη του Συλλόγου και ἰδιαίτερος εἰς τοῦς τμηματάρχας: να γίνωσιν ἱεροποστολοι πρὸς τοῦς τοιοῦτους συναδέλφους και παρὰ τῇ κοινῇ ἀκόμῃ, τὴν ὅπρια ὀφείλουσιν να διαφωτισώμεν περὶ του δικαίου των ἀπαιτήσεών μας και ὅτι μόνον διὰ τῆς ἀνδρικῆς μας στάσεως και πειθαρχοῦσης ὀργανώσεως μας θὰ κερδίσωμεν τὰ ζητήματά μας.

Ἡ συνέλευσις διὰ βοῆς ἀπεφάσισε να διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀπόλυσιν των συναδέλφων και παρακαλῆσῃ ταύτην διὰ τὴν ἀνάκλησιν αὐτῆς, ἐφήρισεν δὲ μηνιαίαν εἰσορῶν των μελῶν 5 δραχμῶν

ἀπὸ τῆς Μαιουέ. 7. μέχρι τοῦ διορισμοῦ των, λαβούσα ὑπ' ἑξῆς 3.500 μέλη Συλλόγων ὅτι πρότεροι παρόμοιοι καὶ χορηγία αὐτὸ δικαίωμα εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, νὰ αἰτήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο ἂν δὲν ἐπαρκεῖται.
 Ἐπίσης ἀπερίσσοι νὰ διαμαρτυρηθῆ διὰ τὴν μὴ εἰσαίτη δημοσιεύσειν τὸ διατάγματος. Μετὰ ταῦτα ἐψηφίσθη ὁ ἀπολογισμὸς καὶ προϋπολογισμὸς τοῦ 1926-27 ἔχοντες οὕτω.

Ἀπολογισμὸς ταμίου διδασκαλικοῦ συλλόγου Πρεβέζης ἀπὸ 1 Ἰουλ. 1925-30 Ἰουν. 1926.

ΕΣΟΔΑ

Α' Συνδρομαί.	
Τακτικαὶ συνδρομαὶ μελῶν	5.130.—
Β' Ἀποθεματικόν.	
Πλειόνομα χρήσ. 1924-25	1.762.70
Εἰς ὄψημα Ἐθν. Τραπεζῆς	1.230.—
	7.112.70

ΕΣΟΔΑ

Α' Ἐξόδα γραφείου.	
Γραφικὴ ὄλη	241.30
Τηλεγραμματα καὶ ἀλληλογραφία	694.50
Α. Βήμα 1925-26 καὶ 1926-27	80.—
Ἐκδόσεις Καταστατικοῦ	131.80

Β' Εἰσφοραὶ εἰς Ὁμοσπονδίαν.
 Τακτικαὶ εἰσφοραὶ μελῶν 1925 1.966.—

Γ' Ἀντιπροδωπεταί.
 Ἀποστολὴ ἀντιπροσώπων εἰς Π'. Γεν. συνέλευσιν Ὁμοσπονδίας 1.580.—

Δ' Ἀλλ.ηλοδοθεταί.
 Εἰς ἀναξιοπαθῆσαντα μέλη τοῦ Συλλόγου 300.—
 ἑτέραν Συλλόγων 300.—

διὰ ψηφισματος Γ'. συνέλευσεως τοῦ Συλλόγου 1925 600.—

Ε' Ἀπρόδοτα.
 Μετάβιαις προσδρ. εἰς Φιλιπιάδα 137.50

ΣΤ' Ἀποθεματικόν.
 Εἰς ὄψημα Ἐθν. Τραπεζῆς 38.80
 Εἰς ταμίην Συλλόγου 602.30
 Εἰς σιέμματα 137.50

7.112.70

Προϋπολογισμὸς ταμίου διδασκαλικοῦ συλλόγου Πρεβέζης ἀπὸ 1 Ἰουλ. 1926-30 Ἰουν. 1927.

ΕΣΟΔΑ

Α' Συνδρομαί.	
Ἐκ δικαιουμένων ἐγγραφῶν	100.—
Ἐκ τακτικῶν συνδρομῶν μελῶν	7.200.—
Ἐξ ἐκτάκτων συνδρομῶν μελῶν	1.500.—
Ἐκ κλιθιοτερ. συνδρμ. 1925 δρ.	1.590.—

Ἀποθεματικόν.
 Εἰς σιέμματα 137.50
 Εἰς ὄψημα Ἐθν. Τραπεζῆς 38.80
 Εἰς ταμίην Συλλόγου 602.30
11.468.60

ΕΣΟΔΑ

Ἐξόδα γραφείου	
Γραφ. ὄλη, ἀλληλογρ. καὶ τηλ.τά	1000.—
Βιβλία Γραφείου	100.—
Βιβλία καὶ περιοδικὰ	100.—
Διδακταλ. Βήμα 1927	40.—
Γραφικὰ τμηματικά	300.—

Β' Εἰσφοραὶ εἰς Ὁμοσπονδίαν.
 Τακτικαὶ συνδρομαὶ μελῶν 3.600.—
 Ἐκτακτοὶ 1.500.—

Γ' Ἀντιπροδωπεταί.
 Ἀποστολὴ ἀντιπροσώπων εἰς Γεν. συνέλευσιν Ὁμοσπονδίας 2.000.—
 Κίνησις διοικήσεως Συλλόγου 300.—

Δ' Ἀλλ.ηλοδοθεταί.
 Εἰς ἀναξιοπαθῆσαντα μέλη Συλλ. 500.—
 ἑτέραν 500.—
 Ἀπρόδοτα 500.—
 Ἀποθεματικόν 1.738.—

11.168.60

Τίλος γενομένων ἀρχαιρεσιῶν ἐξελέγησαν μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου: **Γ. Καρδάμης, Σ. Παπαστεφάνου, Ν. Κεῖντιμοῦ, Ἰωάν. Καλόβα** καὶ **Ἐλίην Φραγκισκάντου.**

Ἡμέρητα 26 Ἰουνίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος Ἦ Γραμματεὺς
Γ. Καρδάμης Ἰωάν. Καλύβια

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΟΥ. ΗΛΕΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Συλλόγου τῶν ἐν Ἠλεία δημοδιδασκάλων» ἀφορτοῦν τῶν φύλων. Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Γ. Γιαννιτόπουλον καὶ τὰ μέλη Γεωργ. Σαρατσόπουλον, Σωτήρ. Λόσσην, Ἰωάν. Διαμαντόπουλον καὶ Θεοδόφ. Δημητρούλοπουλον: συνελθόν σήμερον τὴν 3ην Ἰουλίου 1926, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 8ην π. μ. ἐν τῷ προσωρινῷ αὐτοῦ Γραφείῳ (Β' ἀρρέων) ἐν Ἀμαλιάδι καὶ διεξελθόν ἐπισταμένως:

Ἰον Τὸ δημοσιεύθῃ Ν. Διάταγμα τῆς διαβαθμίσεως καὶ

2ον Τὸ δημοσιεύθῃ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 84 φύλλον τοῦ «Δ. Βήματος» περὶ Φυλλοῦ Ἠλείας καὶ συζητήσῃ ἐν ἐκτάσει περὶ ὧων.

Ἀποφαινεταὶ ὁμοφώνως.

1ον Ὡς πρὸς τὸ Ν. Διάταγμα τῆς διαβαθμίσεως:

1) Ἐκφράζει τὴν ἠθικὴν τοῦ κλάδου ἀποκατάστασιν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὴν βαθύτητα αὐτοῦ λύπην καὶ ἀνησυχίαν διὰ τὴν ἐκ' ἀόριστον ἀναβολὴν τῆς ὀλικῆς τοιαύτης, ἧς μίλλον εἶχε ἀπόλυτον καὶ καταπελοῦσαν ἀνάγκη ὁ κλάδος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σκληρῶν καὶ τραγικῶν βιωτικῶν συνθηκῶν, ἕς ἀντιμετωπιεῖ οὕτος καθ' ἐκαστην.

2ον Ἐνελλεται πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας νὰ ἐπιδιώξῃ παντὶ σθένει καὶ νὰ ἐπιτύχῃ.

α) Τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἀπολοιοῖσιν τῶν διατυπώσεων τῶν βλαπιουμένων διὰ τὰς παραγωγὰς, πρὸς πρόληψιν τυχόν ἀδικημάτων.

β) Τὴν εἰς εὐρείαν κλίμακῃ ἐνέργειαν προαγωγῶν, καθυστερουμένων, ὡς γνωστῶν, ἀπὸ Ἰηθείας καὶ

γ) τὴν ὀλίγην τοῦ κλάδου ἀποκατάστασιν ἀπὸ τῆς ἐνάξιεως τοῦ προσεχούς σχολικοῦ ἔτους.

Β' Ὡς πρὸς τὰ δημοσιεύθῃτα ὑπὸ τοῦ «Δ. Βήματος»:

Ἰον. Ἐκφράζει τὴν ἐμμονὴν του εἰς τὸ ἐκδοθῆν καὶ διὰ τοῦ «Ἐρμού» δημοσιεύθῃ τὸ ψήφισμα τῆς Ἁγ. Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου.

2ον. Ἐκφράζει τὴν λύπην του, διότι ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐσφαλώς εἰς τὸ ὄργανον αὐτῆς μετὰ ἰασημέριος τὸ ψήφισμα τοῦτο καὶ τὴν πρῶτην τοῦ Συλλόγου ἐγκύκλιον, καὶ δὴ ἐνευ ὀρχόσθου δημοσιεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ «Δ. Βήμα» καὶ

3ον Ἀναθετῇ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Γ. Γιαννιτόπουλον, ἀπολαύοντα τῆς ἀπεριορίστου αὐτοῦ ἐμπιστοσύνης καὶ πιστῶς διεργηγούσα τὸ φρόνημα του καὶ τὰς γνώμας του, νὰ ἀναπτέξῃ εὐρώως τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς ἀπόψεις τοῦ Συλλόγου, εἴτε διὰ τοῦ «Δ. Βήματος» εἴτε διὰ τοῦ «Ἐρμού», εἴτε καὶ δι' ἡμερησίου φύλλου τῆς Πρωτεύουσῆς.

Ἐπὶ τούτοις συνετάγη ἡ παρούσα πρόξις καὶ ὑπογράφεται ὡς ἑπείτα.

Ὁ Πρόεδρος **Γ. Α. Γιαννιτόπουλος.** Τὰ μέλη **Γ. Σαρατσόπουλος, Σ. Λύτσκος, Ἰω. Διαμαντόπουλος, Θεοδ. Δημητρούλοπουλος.**

ΣΗΜ. «Δ. Β.» Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἀνωτέρω πρακτικόν εἶδει ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας εἰς ἄλλην στήλην τοῦ φύλλου.

ΥΠΕΡ

ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐπὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτ. σχολ. Πειραιὸς κ. Παναγ. Λιδαδά κατετίθησαν εἰς τὸ ἀποκατάστασμα τῆς Ἐθνηκῆς Τραπέζης 66,453,30 εἰς ἀράων τῶν Δημοτ. σχολείων τῆς περιφερείας του.

Ἐπὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτ. σχολ. Μαγνησίας κ. Γ. Ἀραβώση ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ταμίον τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμόνης δρ. 48.180 εἰς ἀράων μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ διδασκάλων τῆς περιφερείας Μαγνησίας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τὴν 6ην τραγ. μὲνὸς ἀπέβιασαν ἐν Ἀλίῳ Ἐ. Διευθυντῆς τοῦ Α'. Δημοτ. Σχολείου Ἀργάνων Ἀλγίου Γεωρ. Γαρθενιώτης.

Ἐπὶ τριανκοεταίῳ διατελέσας Διευθυντῆς τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου, διεκρίθη πάντοτε ἐπὶ τὴν ἐργατικότητά του καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ τοὺς μαθητὰς ἀγάπην του.

Ἐυγενῆς τὴν καρδίαν καὶ τὰ αἰσθήματα καὶ προσηνέτατος πρὸς πάντας, εἶχε μόνον τὴν οὐναδέλφῳ του τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην εἶχαν ἐπιστορῆ ἄλλα καὶ τῆς κοινωτέας τοῦ Ἀλγίου πύσης.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ πρόωρος θάνατός του, τοὺς πάντας καταλύσῃ. Τὴν κηδεῖαν του δὲ γενομένην τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐν πάσῃ σεμνότητι καὶ μεγαλοπρεπεῖα παρηκολούθησαν ἅπανα ἡ κοινωτέα τοῦ Ἀλγίου ἐν θαυμάτῳ ὀλίγῃ. Στεφάνους κατέβησαν ἐπὶ τῆς σωρῶ τοῦ πλάστεως, βαρύνον δ' ἐπίσης τοιοῦτον καὶ ὁ ἐκεῖ Σύλλογος τῶν Δημοδιδασκάλων Ἀιγιαλείας ὅστις οὐσώμως παρηκολούθησε τὴν κηδεῖαν του. Ἐκ μέρους δὲ τῶν συναδέλφων του ἀπεχαίρησαν ἐν τῷ Ναυτὸν μεταστάτῃ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Α. Παπαθεοδῶρου ἔξαρὰς τὴν δρᾶσιν του καὶ ὡς διδασκάλου καὶ ὡς ἀτόμου.

Συλλυπούμενοι τοὺς εἰσελοὺς του εὐχόμεθα τὴν εἰς ὄψους παρηγορηθῆναι.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐσπ. Παπαϊωάννου.—Παραπέμπωμιν εἰς Δ Β. καὶ ἴδιος εἰς φύλλον 86.

Ν. Καλαμῆν.—Μακρονήριον.—Ἰγκουργεῖον ἐν ἀθροίρῃν ἐπικρῆ πιστοποιητικὰς, ἀνανακαὶ ἐπιληφθῆ ὑποθέσεως Ἐκπαθ. Συμβούλιον μετὰ ἀναστάσειν Ἐπισκ. Συμβούλιον, ὁπότε πρέπει ὑποδάλῃτε νίον ὑπόμνημα.

Ἄρ. Γούσην—Φέγγα—Θρίκης.—Παραπέμπωμιν εἰς ἄρθρον ἄπρ οὐκακτικῆς ἀποφάσεως, δημοσιεύσῃμιν εἰς ἄλλο φύλλον.

ΤΟ «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

Ἀναβαλλάσθῃται μετὰ ἑξῆς περίου δικά καὶ ἐφημερίδας

Ἀγροτικὴ Ἑλλάς: Ἀθηνῶν, «Θάρος» Σύρου, «Ἀγροτῆς» Σερρών, «Ἐλευθερία» Ἰωαννίνων, «Ἐφημ. Δημ. ὑπαλλήλων» Θεσσαλονίκης, «Ἠχώ Μανεδονίας» Κοζάνης, «Ἐλεγχος» Φλωρίνης, «Συνεταιριστής» Ἀθηνῶν, «Υπαλληλικὸς κήρυξ» Ἀθηνῶν, «Μανεδονικὰ Νέα» Θεσσαλονίκης, «Φως» Ἡρακλείου, «Ἐρμῆς» Χαλκίδος, «Πρωμθεὺς» Ρεθύμνου, «Διδ. Φάρος» Ἀλεξανδρουπόλεως, «Ἀγών» Παρίου, «Φάρος» Ἀλεξανδρείας, «δ Ἀγῶνας τῆς γυναίκας» Ἀθηνῶν, «L' Internationale de l' enseignement» Παρίου, «Ecole Emancipée» Παρίου, «Societate» Σόφιας, «Hamburger Lehrzeitung» Ἀμβούργου, «Ἐρυσθὸς Σταυρὸς τῆς νεότητος Ἀθηνῶν» καὶ «Ἐῆρς» Σερρών.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΠΡΩΜ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΤΡΕΓΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ **ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ** ΧΡΥΣΟΣΠΗΝΑΙΩΤΙΣΣΗΣ 8

Ἀναλαμβάνει τὴν διεκπεραίωσιν πάσης δικαστικῆς καὶ διοικητικῆς ὑποθέσεως, τὴν ἀντιπροσώπων παραστάσειν ἐνώπιον τῶν ἰσμοδίων εκπαιδευτικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐπιστηρίσειν ὑπομνημάτων καὶ ἐφέσεως τῶν κ.κ. Ἀρμοδιωσκάλων, τὴν σύνταξιν ὑπομνημάτων, τὴν τακτοποίησιν συναξιδιοδικῶν ἐγγράφων κλπ.

ΤΥΠΟΙΣ Κ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ ΨΑΡΡΩΝ -41 ΑΘΗΝΑΙ